

كۆرپە تانرى

KÖRPƏ TANRI...

ə

Mühəndis
Kəhriz miran

K1111V

مهندس كهريز ميزان

شابك: ۹-۳۶۸۱-۰۶-۹۶۴
ISBN: 964-06-3681-9

گۆی تانری نین آدی ایله

ISBN 964-06-3681-9

۲۸۷۱

۱۳۸۲

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

۲۸۷۱

کۆرپه تانری...

کهریز میران

تهران- ۱۳۸۲

میران، کهریز، ۱۳۵۵ -
کۆریه تانری... / کهریز میران - تهران: کهریز میران، ۱۳۸۲.
۷۰ ص.

ISBN: 964-06-3681-9 ریال: ۵۰۰۰

ترکی.

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

۱. داستانهای کوتاه ترکی - ایران - قرن ۱۴.

الف. عنوان.

ک ۹۸۱۷ / م ۳۱۴ PL

۸۹۴ / ۳۶۱۳

ک ۹۲۷ م

۱۳۸۲

۱۳۸۲

۱۶۹۵۰ - ۸۲ م

کتابخانه ملی ایران

کیتابین آدی: کۆریه تانری...

یازان: کهریز میران

بیلگی ساییارلا دۆزن: اؤرخون یایین ائوی - تلفون: ۰۲۶۲-۳۸۲۱۸۴۰

صحیفه لری دۆزنلنن: محمد - محمد خانی

چاپ ایلی: ۱۳۸۲

چاپ دۆنه سی: ایلك

یایینلایان: یازار

قابییغین طرحی:

سایي: ۲۰۰۰ جیلد

صحیفه لرین سایي: ۷۰ صحیفه

دیتر: ۵۰۰ تۆمن

ISBN: 964-06-3681-9

شابک: ۹۶۴-۰۶-۳۶۸۱-۹

ایچینده کیلر

- ۵..... گیریش
- ۶..... غرور
- ۸..... قۇرخونون آییندهن
- ۱۰..... عشقین قوماری
- ۱۲..... بیزیم کی ده بئله گلیب
- ۱۴..... شیطان بیر بالیق
- ۱۶..... مننه درد اولدو
- ۱۸..... مینداردیر او
- ۲۰..... آروادی آری ساخلار
- ۲۲..... بویون ایمه ک
- ۲۴..... شامان یولو
- ۲۶..... بلکه ده او
- ۲۸..... مزارین بویو کلوگو
- ۳۱..... نه فرقی؟

گيريش

كيبريتلىك حكايله، غرب اۆلكه‌لرينده Sudden Fiction
عنوان ايله تانينيرلار بو قاليپ اساسيندا مئيدانا چيخان كلمه‌لرين
سايى ۲۰۰-۱۵۰ كلمه‌دهن آز اولماسى گره‌كدير. بو كىتاب دا
گتيريلن حكايله قئيد ائتديگيميز دورومدادير.

Giriş

Kibritlik Hekayeler, Qerb Ölkelerinde
«Sudden Fiction» Ünvan ile Tanınırlar Bu Qalib
Əsasında Meydana Çıxan Kəlmələrin Sayı ۱۵۰-
۲۰۰ Kəlmədən Az Olması Gərəkdir
Bu Kitabda Gətirilən Hekayələr Qeyd
Etdigimiz Durumdadır.

۳۳	حيات اينجه‌له‌مه‌سى
۳۴	ظۆلم ائده‌نلر
۳۶	انسانين كى ووجدانى وار
۳۹	ايت جنده‌گى
۴۱	تۇرپاق سئوگىسى
۴۴	نه اؤزو وار نه مئمونو
۴۶	هم خان اؤيره‌ديب، هم ده كى سيد
۴۸	باريش - آزادلىق
۵۰	گله‌جك و ايتلر
۵۲	جسارت - ائشه‌ك - اؤ
۵۴	مندهن ايسته‌مه‌يين
۵۶	تاريخ تكرار اؤلا بيلر
۵۸	يؤز ميليؤن اؤغلوموز وار!
۶۲	بيزيم چؤره‌گين بؤينوزو وار
۶۴	آتامين دئديگى
۶۶	زيرپى تانرى و كؤريه تانرى
۷۰	پاراسيتز آلدېغيم چاخير

«مئشە گۈلو» «آغزىن آج اۆلسون ولى» دئدى، «سن قوردونان قۇيۇنو تانىمىرسان تقصىرون يۇخدو منە ئىلچى گلەندە دە باجىمىنان منى عوضى تۇتۇدون، ياخچى كى قۇنشويدوق».

اۇغلان قاچا- قاچا بىر كالاوايا گىردى غضبىندەن گۈزلىرىنى ياشى پىر- پىر قارىن اۆستۈنە دۇكولوردو. «ئىيە من قۇرخدوم، ئىيە؟!...» دئىە- دئىە دىز اۆستە اۆتوردو قارىن اۆستۈندە. آزجا سۇنرا عاشىق لارىن سۇزلىرى يادىنا دۇشودو «هر كۇر كىشىنىن اۇغلو كۇزاوغلو اۆلانماز» ھابىلە بىر آن يىرىندەن قالخىدى قاچا- قاچا، كۆچە- كۆچە، قاپى- قاپى، باغىر- باغىر باغىردى، «اۇلار، اۇلار!...»
آنچاق ھامى شاشىرىپ قالمىشىدى ھىچ كىم بىلمەيىردى، نە- مەنە اۇلار؟!

«ھونلار اۆلسەلر دە غرورلارى ايسە گر، ك ياشايا!»

آتىلا- «آتىلا» رۇمانىنىن ۱۰- جى جىلدىندەن

غرور

كندىن يۇخوشۇندىن ياواش- ياواش دىكلەنىردى، سانكى كىچىك آددىملارىندىن قۇرد ھىيتى گۇرونوردو، يارالانمىش ايلان كىمى غۇبلى ايدى. ھەر آددىمدا قۇردلار فىكىرلەشىردى اۆز- اۆزۈنە «قورد گلىرسە نە ئىلىيەجىمەم آلى بۇش!» دئىىردى، ئىلە بو فىكىردە اۇلاراق بىردم بىرە بىر شى، قارىنا سۆيكەندى، آللىرىنى نە گۇجو وارسا يىرە گۆپەدى يىرىن شۆم- شۆت بۇزلارى سىنمادى كى ھىچ، اۇشاق آللىرىنى دە قان گۇتوردو. اۆز چىويىپ اۆز ائىشە سارى قاچدى. خطرى دويدوغونا باخمايلاق غرورو قۇيمادى باغىرا بىلە! بىر آن بىئىنىن دە چاخىدى؛ «گئدەسن چۆلە سارى قاچىرسان كندىن ايچىنە قاچسان اۇندا قانۇندىن بىرلر كى قۇرد بودارلايىب سنى» سۇنرا اۆز دۇندەرىپ كندە سارى قاچدى ماراقلى بوراسىدىركى جانناوار اۇنو دوتمايىردى ياللىز باشىنى اۇنون كۆرەگىنە سۆيكە- يىردى. كندىن ايچىنە گىرجك «زىرى ولى» باخچانىن دووارىندىن بىر بۇيوك داش چىخاردىب قۇردا ووردو بىر آن قۇرد بەيلىدەدى!

ناموسلو انسانلار آن آز ناموسسوزلار قەدەر جسور اولماديقجا، اولكەئىن گلهجهگى قارائلىق دىر.
«İsmet İnönü - ۱۹۴۰»

قۇرخونون آلىندەن

حبس دە اولاندا باشىم كىتابلا قاتىشاردى چۇخ دا دەيەرلى
كىتابخاناسى يۇخ ايدى آنجاق اولماغى اولماماغىندان ياخشى ايدى
گۆنلر بىر گۆنۈندە اوشاقلار بىر يانتما گليب اىچكى دەن
دانىشىدى ايلك كرە پاپى اولمايممما قاراباغىن آدىنى دىنلەيندە
اۆرەگىم دۆشدو اۆرەگىمدە «قاراباغىم» دىدىم، «آه... سەن دە
دوستاق اولوبسان!» سۆنرا اۆز دوتوب اۇنا سارى يۇلداشجاسىنا
گۆزلىرىنە باخدىم گۆزلىرىندەن سىرلى بىر سۆزلىرى دويدوم. ايسىتەر-
ايسىتمەز «هەن!... قاراباغدا نىجە اىچدىن، دانىشا بىلەرمى سەن؟!»
دىدىم.

گۆلۈمسەيەرەك «بىر مەن» دىدى، «بىردە دۇرد كىشى.
ارمنستاندا اولاندا قاراباغ گىتدىك استپاناکرتە» بىر آن غضبەلەندىم
سۆزۈنۈ كسەرەك «كىشى سەن كى آذربايجانلى سان» دىدىم، «بىزلىر
اۇرا خان كىندى دىيەرەك» اۆزۈنە گىتىرمەدەن سۆزلىرىنە دوام ائتتى

«روسىيالى يۇلداشىمىز بورىس دىدى، اىچىرەم اۇچ قۇمۇن سالىغىنا،
روسىيالى لارىن، ارمنى لارىن، بىلاروسلۇلارىن. سۆنرا ارمنى لارىن
كۇماندانلار يىنان اولان ادى دىدى: آند ايشىمىشىدىم كى باشىمىن تۆكۈ
سانى مۆسلومان اولدورەم آمما مەمەدىنەن دۆست اولاننان سۆنرا
عقىدەم دەيىشىلدى، اىچىرەم مەمەدىنەن كىمىن يۇلداشلار بىر
سالىغىنا نۇبت يىتىشىدى مەمەدىنەن دىدى: اىچىرەم اۇ انسانلار بىر
سالىغىنا كى دامارلا يىنان قان گىدىر وطين يۇلۇندا، آمما سۆزۈن
دامارلار ووزدان سو گىدىر سۆزدە مەبەت يۇخدا!»

داھا بىر سۆز دىمەدى چۇخ مارقالى ايدىم كى بىلەم بىلاروسلو
ايله اۆزۈ نە دىيىپ دىر سۆزۈشاند «بىلاروسلو» دىدى، «بىلەمەدىم نە
دىدى آمما مەن اۆزۈم دىدىم: اىچىرەم سۆزۈن سالىغوزا ايسىتىردىم
دىيەم ايكى آذربايجانلى سالىغىنا آمما قۇرتدوم ادى دەن ايدى»
سۆزلىرىمى چۆيۈرۈپ ميانا لەجەسىنە دىدىم: «هەر يىردە ميانالى
گۆرسەلر دىيەرلر ميانالى دى- يە! گىندە ميانالى مەيە قۇرخار!»
دۇداقلىرىنى بۆزەركەن «قۇرتدوم دى!» دىدى، «ئىنىم؟!»

«خاقلى سان» دىدىم اۆرەگىمدە، نىيە كى آلبركامونون
«كالىگولا» درامىندا كى سۆزۈ بىنىنىم دە چاخىدى «شەرف، غىرت،
سايغى و آلقىشلا ما خابىلە داھا آنلامىنى آلدەن وئىرىدىلر هئى!...
ھامىسى قۇرخونون آلىندەن قاجارلار».

يۇلداشلار قۇمارا باشلايدىدا دۇردو گىتىدى، حيرص
باغىرساقلارنى كسىردى. غۇبىندەن تىترەيىردى، سارىمتىل
بىغلار بىز - بىز دۇرمودىدو سانكى كۇراۋغونون ايوازىدى باغىرا -
باغىرا ھتەل دەن اۋزاقلاشىردى سىسى دۇشوردو ھتەل بىن مەرمەر
دەشلەپنا، «مەن قۇمارا ۋىنايان يىردە چۇرەك دە يىمەم» دىيىردى.
اۋزاقلاشدىقچا گور سىسى دە بۇغولوردو گىتچە يارىنى كىچىمىشىدى،
تەلفونون دىستەگىنى گۇتوروب جىپ تەلفونونون ئۇمرەسىنى دوتدوم
«نەجەسەن بى؟!» دىدىم، «ساغ اۋل» دىدى تىترەك - تىترەك. آز -
چۇخ دانلادىغىمدان سۇنرا اۋرەگى بىر دىم اچىلىپ «مەن اوتوزموشام»
دىدى، «مەن حياتىمى اوتوزموشام. يىددى ايل ايدى بىر قىزى سۇۋە -
ردىم يۇۋولمامىش قاشىق كىمى بىرى دە يۇلدان تاپىلدى. آدە
آلاھسىز اۋنو دا تانىياردىم - ئى. گۇنلرىن بىر گۇنۇندە مەن دىدى گل
اۋ قىزدان قۇمارا ۋىنياق. يۇخ دىدىم. آمما اۋ قەدەر دىدى - دىدى
بۇينوما دۇشودو «ھەن ۋىنياق!» دىدىم. خىتەدەيە كىمى دە
ايشىمىشىدىم. منىم واراغىم يىرمى ايدى، آدە آلاھسىز يىرمى بىر
چىخارتدى ئالە بىلدىم دوۋار باشىما اوشودو. قىزا تەلفون ئالەدىم داي
سنى ايسەمىرەم دىدىم. بۇينوز چىخارتىدى، ھۇنكور - ھۇنكور

اغلادى ھەر زامان دا زىنگ ئالەدى اۋمىزە، دانىشمادىم، ھىي گۇنلر
داى مەنە چىتىن كىچىردى، بىر آيدان سۇرا گىلىب دىدى: اۋ قىز مەنە
يۇل وىرمەدى، داي اۋزون بىل! ايسىرسەن ايسە، ايسەمىرسەن
ايسەمە! آللىرىم تىترەيە - تىترەيە زىنگ ئالەدىم سۇيۇق - سۇيۇق
«كىمەن؟!» دىدى، «مەن چىنگىز! تانىمىرسەن» دىدىم، گۈلە - گۈلە
اۋ اينجە سىسەن «سەن كى مەنى اوتوزوبسان» دىدى، «گىت آلاھ
كۇمەيون اۋلسون، گىت! باشىمەن ايزال اۋل».

داھا بىر سۇز دىيەنمەدى درىندەن بىر آە چكەرەك سىسى
تەلفوندىن قىرىلدى، ھتەل بىن پىنجرەسىندىن گۈيە باخدىم
اۋلدوز جوقلار سانكى آيىن گۇز ياشىدى. ھابىلە بىلدىم كى چىنگىز
شەرىارىن بو بىتىنى سۇيەنەن نىيە آغلاياريشىش،

رىشخىندەلە قىر جاندى سىخ سۇيەلەدى دورما
جان قۇرخوسو وار عشق بىن اوتوزدون بو قومارى
دان يىرى سۇكولوردو، سىخ يىلى پىنجرەدن ياۋاش - ياۋاش
گىلردى نە چىنگىزدەن خىر وارىدى نە دە قۇمار يىغىشلىمىشىدى.
آنچاق عشق بىن قومارى باشقا بىر شىدى آمما ھىچ كىمە
چىنگىز كىمى اودوزمايىب دىر.

«كاسىيىن يىرى دە جەتتىم دىر»

آتالار دىيىمى

بىزىم كى دە بىللە گىلىپ

آدى باراتىلى ايدى. ھىچ ۋىجىنە دەيىلدى كى ھىچ يىرە آدم
اۋلدورموش ايدى. گۈزلىرىندەن نە شىلىگى اۋخوماق اۋلاردى نە ايسە
كەدرى... دۇنيا، دۇنيا اۋلاندان بىرى گۈرەسن بىللە بىر مۇوجود
گۈروبمى دىر؟! كىم بىلىر؟! بىلكە چۇخلارىنى گۈروبىدور، چى سۇد
آمەرلەر بىللە باغلاماق اۋلماز. ائلىرى قابارلى لار يىرى گىلىرسە آلاھا دا
عصيان اندە بىللەرلەر نىيە كى اۋنلارلىن وارلىغى تحقىرايىلە نىفرەتدەن
باشقا بىر شى دەيىل.

قزىتەچى نىن شالوارى آزجا قالا خىار كسىردى. آن ماراقلى بىر
رئپۇرتاژ ايسىتەيىردى مىكرافۇنون آغزىنى باراتىلى يە دوتوب «بىر
گۈن تۇرا دۆشمەگىنى آنلامايدىنمى؟!» دىدى. باراتىلى يومروغونو
سىنەسىنە ووراركن «من يانى تۇرا دۆشەيدىم» دىدى، «يۇلداشىم
منى بىر شاپالاغا ساتماسىدى، يىرمى ايل دە ھىر ايش گۈرە بىلە -
ردىم چىخسام ائشىگە اۋ گىندەنى تىكە - تىكە دۇغرىياجىيام. بۇرا باخ

قۇيونو قۇيولوغونان پولا ساتىلار. اۋ نامرد مىنى لاپ مۇفتەسىنە
ساتىدى!»

قزىتەچى «ھىچ پىشمان دەيىلمىسەن؟!» دىيە گۈزلىرى سەھلى،
آغىز ايلە دە، باراتىلى يە باخدى. باراتىلى گۈلۈمسەيەرەك «پىشمان -
مى؟!» دىدى، «آداملار پىشمان اۋلار آى كىشى بىز كى آدم
دەيىلىك. يانى؛ اۋلدەن آدم دەيىلىك. آدم اۋلسەيدىك بىر گۈرە،
نىيە دۆشۈردۈك ھە!... من اۋشاق واخى دىيەردىم آدمىن باشىنا
ھىر نە گىلسە حاققىدى. اۋزو يىخىلان آغلاماز. بىزىم كى دە بىللە
گىلىپ داي!»

قزىتەچى داھا بىر سۇز سۇروشمادى. چانتاسىنى آلىنە آلىپ
مەكمەنىن قاپىسىندان ائشىگە چىخدى. گۈزلىرىندەن اۋخوماق
اۋلاردى اۋنون رىپۇرتاژى آج ائششەگە آرپا ياپىشان كىمى
اۋخوجولارىنا ياپىشماقچى بىللە باراتىلى دارىن ايسىندەن اۋپەركن
گۈجلۈ بىر تۇرپاغا چئورىلەجىدى و اۋنسوز دا ايسىتەر - ايسىتمەز دۇنيا
داغىلماغا سارى يۇنلەجە كى نە فرقى؟! يالنىز ايكى سىندە دە
ماترىالىن فۇرمو دەيىشەلەجە كىدى.

چۇخ كىچمەدى ائركك پىشىك پنجرەننن آياغىندان شاپبىلىتى
ايله يئره دۆشودو. كىشىننن گۆزلىرى قارالدى، آرجا- قالا بۇنوز
چىخارتدى سىقاراسىنا دىرىن بىر پۇك ووراراق آياغىننن آلتىنا آتدى،
حيات يۇلداشى ياواشجاسىنا دۇداقلارنى بۇزدو. قارشى سىنداكىنى
اتەكەدن- باشا بىرآنلىق سۆزدو. كىشى قايسى چىخاندان سۆنرا
پنجرەننن قارشى سىنا گىتتىدۇ اۆرەگى آسە- آسە سۆزى سىن بۇرۇن
باخدى. بىرى گىجەللەنە- گىجەللەنە گىتتىدۇ ھەردم ايسە
يىخىلىپ- دۇروردو گىتتىدۇ. كىچە دە ھى دەن دۆشوردو. بىرى دە شەن
گۆل- شەن گۆل گىلدىدى، سانكى بىر دىنيز قوشۇ «قاراقاز» ايدى.
شىطان بىر بالىنى يىغمەگە چۇخ تەلەننىدى. شىطان بالىنى يىغمەگە
ھابىلە دۇنيا دۇرودۇقا قارا قازىن گۇزو دۇيماز، بالىقلارنى دا
سانى آزالماز!

۱- قاراقاز (Cormorant) بىر چىشىد ھىكلىلى بىر دىنيز قوشۇ (Sea Bird) دىر بۇينو
اۋزون، رنگى قارا و دىمىدىكى قوللاپ كىمى دىر. نەقدىر يىسەلر گۆزلىرى دۇيماز كى ھىچ
قازىنلارى دا دۇيماز.

شىطان بىر بالىق

«اۋلەجك» دىدى، «بۇنلارنى بىرى اۋلەجك، اۋزودە ائرككى
اۋلەجكى!» كىشى بۇ سۆزلىرى دىنلەيندە گۆزلىرى كەسەينە
چىخىدى بىر آن ايسىتەدى حيات يۇلداشىنى دۇغرام- دۇغرام
دۇغراسىن، آنجاق خىمىرىن دا چىخارتمادى غەزەبىندەن اۆرەگى
اۋدلانىردى. بىر سىقارا آلتىدىرىپ، فىكرە دالدى اۋز- اۋزونە بىر
سۆزلەر سۆيلەدى سۆزون دىرنىلىگى سىنىننن پىس اۋلدوغونو آز-
چۇخ اۋرتە بىلىردى،

ھەر كىمە دوست دىدىم دۆشمەن جان اۋلدو مەنە
دۆشمەن اۋز بختىم ايدى ايندى عيان اۋلدو مەنە^۱

۱- فضولى دەن دىر.

آياقلاريني دا قاندالاديلار سؤنرا گونده رديلر. اؤز-اؤزومه شاشيريب قالميشديم، اؤره گيمده «بو كي هميشه شاد دؤلناردى» دئديم هر گون شيب شيرين سسيله بو ماهنىنى دؤنه-دؤنه سؤيلىيەردى،

کۆچەرلەر سۇ سېىەشەم

يار گلنده تۆز اولماسين

ائله گلسین بئله گئتسین

آرامیزدا سۆز اۇلماسین

حابىلە منىم پەر- پرىشان اۆلدوغومو دويان بىر اۋغلان يانتما
گەلدى، انون ياخين يۆلداشى ايدى بىر آه چكەرەك «يىلىرمى-
سن؟!» دندى، «اۋ چاي فلاكسىنين شۆشەسىن سىندىرىپ شاه
دامارنى وۇرماق اىستىردى من قۇيمايدىم سۇرا گىزلىجە گىلىب
وايتكس ايجىبدير!»

پروفېسسورلار كېمى قاش - گۆزومو اۆيناداراق «انتىخاير غىرتلى
اۆغلانلارلار ياراشماز» دىدىم، «ئىتەكى دۇنيادا اۆ قەدر نامرد واردير كى
اۆلدورمە گىنەن قورتارماز!»

منه باخيتب گۆلەرگن، «خبرون يۇخدو» دئدى، «ائشيكده خانيمينى بير اوغلانلا تۇتۇبدولار!» تۆكلىرىم بىز- بىز دۇردو، اۇفكه- لىرىم آغزىما گىلدى بىلمەيىردىم داها نه دئيەم، خيانت هئى!... خيانت! آغى دان دا آغى دىر اىلكين جنائت دىر...

داھا ھر زامان او ماھنی منہ درد اولدو، دینلہ یەندە ایندی دە وار دەلی اولارام!...

قار ياغىزدى نارين - نارين، گىجەنەن اۈرە گىندەن ھىچ
كىمىسەنەن خېرى يۇخ ايدى. اۈزومون اۈشاقلىق خۇلىالارما
گىتمىشىدىم قارلىقدا نىجە اۈينادىقلارىمى گۆزلىرىمىن پىردەسىپەن
كىچىرىدىم بىر طرفەن دە قازاماتىن شىھى قىچىلارىمى سانجىيا
سالمىشىدى. ھامى جانلى جنازە ھالىندى ايدى. كىمى قورۇن
اۈخويوردو، كىمى سىقارا جىيارىنا چكىردى كىمىسى اۈزۈك -
اۈزۈك اۈينا يىردى، كىمىسى دە ياتمىش ايدى.

بئله بىر چاغدا بىرى تاختىتىدىن دۆشۈدۈپ سەنىكى ئۇلۇق تۇزۇم ئۆزۈنە قۇيۇش ئايدى دۆشۈدۈگۈ يەردە چاپلايدىدى. تانىشلار قازاماتىن قاراۋولونا «وايتكس ايچىپ» دېدىلەر. قاراۋول قارىنىنى قاشىياراق «بىزە سىزىن سايمى مۆھومدير» دېدى، «هەلە گۆرەك نە ئۇلاقاق قۇي آغزىدىن قان گىلىسىن سۇرا گۆندەلىك دوقتورا»

ياريم ساحاتدان سۇنرا يانينا گەتتدیم آغزی قان ايله دۇلموش-
ايدى، ايستەر- ايستەمز گۇزوم قارالدى، باشيم گيجەلن كيمي اولدو.
چۇخلاريني دا گۆلمەك گۇتورموشدو. بعضى لرينين دە يالوار-
ياخارينا گۇرە خستە خانايما گۇندەرديلر، آلرينى كلفجەلەيب،

گۈزۈ باغلى اپارىردىلار اۋنو. ھامى دئىردى: «اۋلدورولمەلىدىر اۋ، آج آسلانلار گرەك اۋنو بودارليالار، اۋنون سۆمۈكلرى دە مینداردى» ماللارین ھامىسى آدینى ایسە «یامان شیطان» قۇیموشدولار «مین شۆکور شیطانا» دئىردیلر، «جەننەدە دە اۋنا یئر اۋلماز، تۆ... ددەسینین سققەلینە، خلال سۆد آممەیییدیر، آلاھن یعلم!..».

قاضىلار دا خالق کیمی شاشیریب قالمیشیدیلر، بیلمەیییدیلر اۋلدورەندەن سۇنرا اۋلوسونو نە ائتسینلر؟! کیمی دئىردى وئرهک قۇردلار یئسین کیمی دئىردى آه!... آمثریکالىلارین ناساسى کیمی بیزیم دە جیھازلاریمیز اۋلسایدی اۋلوسونو اپاراردیق اۋراق گۈیلرە... کیمىسى دە چۇخ درین باخمايىردى، اۋلو اۋلودو دئىردى آیریلاری کیمی قویلا یاریق. حابئله ھرە بیر سۆز دئىردى. آنجاق

ماللارین بیرى «اۋلدورەننەن سۇنرا دریا یا آتاریق» دئدى. خالق بیر آن غوغا سالدى «ھى! ھى! لاپ گۈزەل اۋلار» دئە- دئە- بۇرکلرینی گۈیە آتیب، شن لیک ائتیدیلر. فیکیرلەشیدیلر سانکی بۇیوک ایش گۇروب دولر. اۋزلریندەن یامان چتخمیشیدیلر ایچلریندەن بیر کیشى اۋجا سسلە باغیر- باغیر باغیردى: «آل ساخلا یین! اۋلدورمە یین! اۋندا بالیق لار اۋنون آتیندەن یئیب مۇتد اۋلارلار!» ھامى ماللارلا بیرلیکدە شاشیریب قالمیشیدیلر داھا بئیینلری ایشلەمە ییردى اۋلدورسەلر اۋلوسونو نە ائتسینلر؟! بۇیوک باشچى- لارین بیرى «ایشیمیزە باخ» دئدى، سباح باشیمیزا ساققیز یاپیشدیردیق، بیزە نە وار کیتابیندا نە یازیبیدر، آلاھ اۋزو بیلر، آلاھ کریم دیر... آلاھ، آلاھ آلاھن یعلم!.. اۋنا قوربان اۋلسون بیزیم یاورین آلیندەکی آلم!..».

تەك باشىغا دۆشمان قارشى سىندا اۋستور بۆلگەسىندە مۇسلىل
ايله داياڭىپ شەھىد اۋلان بادىلىلى-لىلى اۋلى اقايا...

آروادى اړى ساڅلار

هاچاچى كندى آلباى- آخۇش گلىردى، مغرور- مغرور قىز
كۆرپوسونون اۋستونده دورموشدو. حله بۇمبا ايىي كۆرپونون سىتىق
بىلىندەن گىتمەمىشىدى يئنه اۋزونده شاه اسماعيل ائولادى نىن
غرورونو ساڅلامىشىدى قافلانتى نىن اۋجا- اۋجا قايلالارى اۋلدوزلارى
قوجاقلارينا دۇكموشدولر، كىم بىلىردى گۆز ياشلارى دەيىلمىدىر؟
حابىله آلباى كندىن ائولرى نىن آن گۆزەلىنى اۋزونە اۋتوروم
يىرى سىچمىشىدى، صاباحى سى گۆن تىرىزە يۈروش آپارماق اىستە-
يىردى. گۆردوگو جنايتلرە گۆرە تىكجە ايران شاهى نى يۇخ آمرىكا-
نىن تهراندكى ائلچى سى اۋلان جۇرچ آلن- ى دە سئويندىرمىشىدى.
عسگرلرىن ايكى سىنى اينجە سسى ايله سسلەيەرەك «گئىدىن»
دئمىشىدى، «مىر مەمدىن خانىمىنى يانئما گتىرىن، تىز اۋلون!»

محبوبا گۆلر اۋز ايله عسگرلرىن قاباغىنا دۆشوب گلمىشىدى.
وۆجدانىننن آخىر- اۋخورو اۋرەگىنى بىرك سىخىرمىش، بو
سىخىنتىدان قاچماق اۋچون اۋز- اۋزونە «نە اۋلار؟» دئمىشىدى،

«فارس اۋلور يا تۆرك اۋلسون اۋ اۋلسون مىر مەمدە پۇل
چىخسىن!»

آلباى محبوبانى قوجاقلایاراق «بۆتون آذربايجانلى لارىن»
دئمىشىدى، «آرودالارىنن باشلارينا اۋيون گتىرەجىيەم» محبوبا
آناسى نىن نىجە آيىر ايله ياشايدىغىنى يادينا سالاراق دىش
دورمامىشىدى حىرصىندەن تىترەيە- تىترەيە «چۇخ دا سئوينمە»
دئمىشىدى، «سەن آذربايجانلى لارىن آرودالارىنا باخماغا دا جراتىن
اۋلماز، مەن آرواد دەيىلەم، بىر قەبەيەم بىلدون! اۋنلار سنى
بارماقلارينا...» آلباى غەزەبلەرەك محبوبانىن ساچلارىندان
ياپىشىپ قاپ- قالىن آلى ايله بىر شاپلاق ياتىرتمىشىدى. محبوبانىن
اىستەر- اىستەمز آلى ماسانىن اۋستوندهكى كۇلتا دەيىمىشىدى. آزجا
سۇنرا آلباى نىن اۋرەگىنى دەلمىشىدى. گۆللەنىن سسىندەن كندە
هتچ كىم داھا صاباحا كىمى ياتانمامىشىدى.

بىر- ايكى آى بو اۋلاجاقدان سۇنرا محبوبانى وطن سئوهرلرىن
بىرى قىزقالاسىندان تاپىپ اۋز ايله آرازىن اۋتايىنا قاچىرتمىشىدى.
دئىرىدىلر آيىرلى و غىرتلى بىر قىزا چئورىلمىشىدى اۋلونجەيە قەدەر
آرازىن ساحىلىنە گلىپ گۆنئىيە باخارمىش گۆز ياشلارىنى سانكى
قافلانتى قايلالارى كىمى قۇجاغىنا تۇكەرمىش!...

آنچاق؛ سۇزون جۇهرىنى اتالارىمىز دئىيىپ دىر: «آروداى آرى
ساڅلار، پئندىرى درى ساڅلار!».

«بۇلداشيملا بۇيوك قاراماندىن سۆز آچمىشدىق. اۇ دا اۋنون
اۋلومو بارەدە خالق كىمى فېكىرلەشپىردى. آجى - آجى گۆلركن
«دۇنيانىن هر يئرەندە» دىدىم، «انسانىن باشينا نە گلىرسە، اۋرادا
قادىنلار يىزىنى گۆستەرمەك اۋلار».

بۇيۇن ئىمەك

بۇلداشيملا بۇيوك قاراماندىن سۆز آچمىشدىق. اۇ دا اۋنون
اۋلومو بارەدە خالق كىمى فېكىرلەشپىردى. آجى - آجى گۆلركن
«دۇنيانىن هر يئرەندە» دىدىم، «انسانىن باشينا نە گلىرسە، اۋرادا
قادىنلار يىزىنى گۆستەرمەك اۋلار».

كسكىن - كسكىن «يۇخ» دىدى، «سەن گرەك فېمىنىست
اۋلاسەن داھا فالوسىسم زامانى گىدىدىرا اۋلادىنمى؟!» آجاق چۇخ
سالىپ چىخاندىن سۇنرا بىر يىرە چاتانمادىق! سۇنۇندا «سۆزوم اۋندا
يۇخ» دىدىم، «يالىز دىئە بىلەرەم كى پھلوان نوربايى اۋلدورمەدىلەر
بلەكە اۋزو - اۋزونو اۋلدوردو چۆنكو گىدىپ ايكى گۆزلرلە گۆرموشىدو
كى، حىيات يۇلداشى باشقا بىر خانىم لا آيرى ايشىدەن چىخىرا!...»

دۇستومون گۆزلرى قارالان كىمى اۋلدو، سىخىم - سىخىم
سىخىلىپ جۇجە كىمى اۋلدو، ھىچ تقصىرى يۇخ ايدى نىيەكى اۋ
پھلوانىن دردىنە داغلار اغلامىشدى، چايلار سىلە دۇنموشىدو. غم
اۋرەگى دردىلەنەندە ائلە، بىلەجە اۋلار. سۇنرا تىترەك - تىترەك
«ايكى خانىمىن» دىدى، «بىر - بىرىلە اۋلماغىنى عايىپ بىلمەزدىم

آمما اۋ پھلوانىن حىيات يۇلداشىندىن بىلە بىر انتظارى ھىچ يۇخوما دا
گىتىرمەزدىم!

داھا بىر سۆز دىئەنمەدى. «خالق قۇيۇن كىمەدىر» سۆزو
گۆزۈمدە چاخىدى سىياسىتىن گىزىلى گۆجو سائىكى تانرىنىن
گۆجۈدور. خابىلە فېمىنىست يۇلداشىمىن دىلى اۋلدوغوندىن بىلە
اۋلادىم كى، ھىچ بىر ايكىدىن بىلى پھلوان نوربايىن بىلى كىمى
سىنمايىدىرا!

ئىلەمەلى؟! انسان اۋغلو مجبور دو بعضى ايشلىرى گۆرە، ائلە
زامان گىلر كى انتخاردان قاچان انسان انتخارا بۇيۇن آيىرا!

بۇلداشيملا بۇيوك قاراماندىن سۆز آچمىشدىق. اۇ دا اۋنون
اۋلومو بارەدە خالق كىمى فېكىرلەشپىردى. آجى - آجى گۆلركن
«دۇنيانىن هر يئرەندە» دىدىم، «انسانىن باشينا نە گلىرسە، اۋرادا
قادىنلار يىزىنى گۆستەرمەك اۋلار».

كسكىن - كسكىن «يۇخ» دىدى، «سەن گرەك فېمىنىست
اۋلاسەن داھا فالوسىسم زامانى گىدىدىرا اۋلادىنمى؟!» آجاق چۇخ
سالىپ چىخاندىن سۇنرا بىر يىرە چاتانمادىق! سۇنۇندا «سۆزوم اۋندا
يۇخ» دىدىم، «يالىز دىئە بىلەرەم كى پھلوان نوربايى اۋلدورمەدىلەر
بلەكە اۋزو - اۋزونو اۋلدوردو چۆنكو گىدىپ ايكى گۆزلرلە گۆرموشىدو
كى، حىيات يۇلداشى باشقا بىر خانىم لا آيرى ايشىدەن چىخىرا!...»

دۇستومون گۆزلرى قارالان كىمى اۋلدو، سىخىم - سىخىم
سىخىلىپ جۇجە كىمى اۋلدو، ھىچ تقصىرى يۇخ ايدى نىيەكى اۋ
پھلوانىن دردىنە داغلار اغلامىشدى، چايلار سىلە دۇنموشىدو. غم
اۋرەگى دردىلەنەندە ائلە، بىلەجە اۋلار. سۇنرا تىترەك - تىترەك
«ايكى خانىمىن» دىدى، «بىر - بىرىلە اۋلماغىنى عايىپ بىلمەزدىم

شو انسانلار شو دۇنيادا وار اولدوقجا قارالغنا- ائشىغنا، هر شئيه، هر شئيه
عاغىل ارديره جه كبر، تك انسان اولغونا
گۆچلىرى يىتمه يه جه ك. اونون سىرىنه

اولاشاماي اياقلار.

«آغرى داغى افسانه سى»- ياشار كمال

مەممەد اۋرازىن اونودولماز خاطيره سىنه...

شامان يولو

ساققالى بۇس- بۇتون آغارمىش ايدى. آغىر- آغىر آددىملارى
سانكى داغلار تىترەدىردى. گۆز آچاندىن بىر داغچى لىقدان باشقا
بىر ايش گۆرمەمىشىدى اۋزونه ده بىر داغ دئمه ك اولاردى، اۋرەگى
داغلار كىمى وولكانلىدىر گۆزلىرى ايسه ياشلى...

«داغلار، داغلار، بىزىم داغلار» دئيه- دئيه، آددىم- آددىم
آددىم آتىپ ھۇندور بىر قاينان باشىندا دوردو! گۆزلىرىنى قىيان
كىمى گۆيه باخدى بۇيوك بىر قارا قوزغون بىر ايلانين قويروغوندىن
ياپىشمىشدى چۇخ ماراقلى گلىدى اۇنا. اۋز- اۋزونه «ۋلمەك
اۋچون» دندى، «مجبورسان بىر ايش گۆرەسن، نئجه كى سىس-
سىزلىگىن دادىنى بىلمەكە مجبورسان» سۇنرا ساغ آلىنى آلىنىنا
قۇباركن بىر داھا دا جانلى شكىلە باخدى يازىق ايلان ھنى باشىنى
قۇوزايىردى قۇزغونو چالا! آمما قۇزغون هر قۇوزاندىقجا ايلانين
باشىندان ووروردو سانكى؛ شيطان ايله تانرى نىن محاربه سىنى
خاطىرلايدىردى.

نە قەدەر حرەت وارسا سئوگى دە وار، نە قەدەر دە سئوگى وارسا
محاربه دە وار! حابىلە ايلان قۇوزانماقدان آل گۆتورمەيىب سۇنونا
قۇزغونو ائله جه چالدى كى، تۆكلىرى گۆيه ساورولدىو.

داغچى ساققالىنى تومارلايلاق يىنە دە قۇجامان آددىملارىنى
آندى يىنە دە اۋز- اۋزونه دانىشماغا باشلادى؛ «فرست زامانين
پالس لارى دىر. فرست تىز كىچىب- گئەندىر، هر كىم فرستلرىن
قدىرىنى بىلمەسە، بىلىگىنى آلدەن وئەرە...».

داغچى «ۋلونجه يە قەدەر گزەجه يەم بو داغلار!» دئيه- دئيه
گئىدىردى. آنجاق اۋ گئتمەكە مجبور ايدى نئيه كى اىستەيىردى اۋزو
اۋزونو تانىيا بىلە!

شاسئوھن ین ساغ آئیندە سازاۋلاراق سۇل آئینی آئینا قۇيۇپ
مال - داۋارا گۆز گزدیردى آزا سۇنرا يانچى سىنى سسلەيەرەك
«آدە دىنسيز اوغلۇ دى گۆروم مال - داۋارا ضررى يۇخدو» دئدى
يانچى اوئاقلار كىمى آزیلەرکن «يۇخدى يۇخ ائى!» دئە باغیردى.
شاسئوھن ین قىرىشى آچىلمادى كى آچىلمادى. غُضَب -
لەئە - غُضَب لەئە داۋارى اۋ كندىن ياخىنلىغىندىن سۆردو بلكە
آدان سىنى بىر داھا دا دىنلەمەيە!

نەدەن

خۇشلانمادىغىنى ھىچ كىم بىلمەدى. كىمسە يە دە بو بارەدە
سۆز آچمادى. نئجە دئمەك؟!... بلكە باشقا بىر دىلدەيدى، بلكە
لۇوغا بىر شئى بىلمىش... بلكە داغلار غەربلرین داغلار ایلە فرق -
يلىدیر... بلكە اۋ بىر شامان ايمىش... يا دا بلكە يانچى سىنىن
دئدىگىنە اينانمادى!...

بلکە دە اۋ...

شاسئوھن سازى باغرىنا باسئىب، قاراچى ھاۋاسىنى چالئىردى،
اۋزوندەن ائلە بىل ایشىق ياغئردى ھئىكلى ايسە سانكى ھۇندور بىر
قايادى داۋارلارنى كندىن آيرىمىنداكى داغلار يايمىشىدى دۇنيا
ھىچ وجىنە دەيىلدى...

چۇخ چكەمدى آدان سسى سازىن سسىنە قاتىشىدى بىر آن
كىفى پۇزولدو اۋز - اۋزۇنە فیکرە دالدى سۇنرا اۋز دوتوب يانچى سىنا
سارى «آدە آلاھەسىز!» دئدى، «قاش گۆر اۋ نە سسى دىر؟!» يانچى
ايندەكى آغاچ ایلە بىر قانقالى تاپداياراق «ھوى عمى ائى!» دئدى،
«بىر ساققاللى كىشى دى ائى!... كتەدن سو گتیرەندە گۆردوم.
باشى دا ائى!... موغان قارىپىزىنا اۋخشور آمما بىلمەدیم نئە بانلئیر
ائى؟!»

«منى موسىقىلە دىن ئىلەسلەر واحد اگر
قېرىمىن تۇرپاڭى مىن روضە رضوانە دەير»

مزارىن بۇيوكلوگو

حادىئەسىز حىيات ھىچ زامان اۇنا يارامادى، ھامى شاشىرىب
قالمىش ايدى مزارىنن اۈزەرىندە آن ياخىن يۇلداشلارىندىن بىرى
تريبۇنۇن آرخاسىنا كىچدى دوتولا- دوتولا حىزىن بىر سىسىلە اۋنۇن
سۇن سۇزلىرىنى اۋخوماغا باشلادى.

«من اۋشاق اىكن باغلاردا نىجە ايلانلار ايلە اۋىنادىغىمى،
داغلاردا ايسە نىجە قۇردلار ايلە سئوئىشدىگىمى ھىچ زامان
اوتۇتمادىم ايناندىم كى قۇيۇن كىمى ياشاماقدان چۇخ ياخشى دىر
قۇردلار كىمى ياشاپاسان! من بۇيودوكجە ايكى اياقلىلاردان مىنلر
كرە «آللاھ» سۇزونو دىنلەدىم ايللر بۇيۇ فىكىرلەشندەن سۇنرا بىلدىم
كى بىزىم كىمىلر اۋنۇ يارادىب دىر نىجە كى كۆپكلر بىزلىرى اۋز
آلاھلارلى بىلەرلر.

بۇيودوم- بۇيودوم يىرمى بئشىمە چاتىدىم و حبس خانايى
دۇشۇدوم. كىمى اۋرادا قاچاقچى ايدى كىمى دە قارىن دۇشگۈنۈ.

كىمىسى غىرەتلى و قۇرد اۋرەكلى، كىمىسى دە ھىشدرخان
اۋغروسو... آنجاق اۋغول دا گۇردوم بىر اۋشاغىن باشىنا اۋچ گۇن
چۇلدە اۋيۇن گىتىردىگى اۋچون اعدامى گلمىش ايدى و چۇخ
ماراقلى ايدى كى نە نامازىندىن آل چكىردى نە قورانىن دان!...

سئوگىلى يۇلداشلارىم بىلىرەم اۋلەجەيەم و ايكى اياقلىلار
يارادان آلاھىن دا اۋ غرضەسى يۇخدور كى اۋلومومون قارشى سىندا
دورا بىلە! بىلسەيدىم اۋلومون آنلامى نەدىر؟! اۋلومدەن قۇرخاردىم
آنجاق، بىر اىستىكان چاى اىچمەك منە اۋلمەكدەن آغىر گلىر.
چۇخلارلى مىنى اۋزلىرىلە دوتوشدورارق دئىەجكلر اۋ دلى ايدى
حابئلە من حىياتىم بۇيۇ دلى اۋلسايدىم غۇمرومون سۇنۇندا آن
عاغىللىيام بىر آنلىق بئلەجە دويورام كى ايمان سىز بىر ايشى گرە-
ك يىرىنە يىتىرەم. من غروروم ايلە ياشامىشام، غروروم ايلە اۋلەجە-
يەم و غرورومون شكىلى شىرلىرىمدە ياشايدىم.

حىيات بىر اۋيۇن كىمى دىر، كىمى اۋنۇ اۋدار كىمىسى دە
اۋدوزار و اۋلوم دە بئلەجە دىر. تىكجە بىر شى اۋرەگىمى سىخىر اۋنۇ
دا اۋزومدەن باشقا ھىچ كىم بىلمەيىر، يالنىز و يالنىز اۋزوم بىلىرەم و
اۋزوم ايلە مزارىما آپاراغاڭ! آنجاق اۋلاچاق اۋلوب من ائلە گلدىگىم
كىمى بئلەجە دە گئەجەيەم و سۇنوم ائلە بئلەجە اۋلاچاق ايمىش!
ھامى بىلىسەن! دۇنيا بىلىسەن! ھر ايسەگىمە دە چاتسايدىم سا
يئنە دە اۋلمەك ايسەيىردىم من غۇمروم بۇيۇ تىكجە يۇرقان-
دۇشەكدە اۋلمەكدەن قۇرخوشام و قۇرخونۇ كۈلەلىگىن يۇكسك
مرتەبەسى بىلمىشەم.

سئوگىلى يۇلداشلار ئېم يالنىز عۇمروم بۇيو بىر كرە سىزە يالوارىرام من اۆلەندەن سۇنرا غم اۆستونە غم قالا مايز. ايگىدىن باشىنا اۆيون گۇر و هيچ كيشى نىن حاققى يۇخدو بىلە بىر ايگىدلىرىن گەلجەگىنە آغلایالار. منىم مزارىم اۆزرە كاشكى نۇوحە يئرىنە، «قاراباغ شىكستە» سىنى سىلە دەسىز! قىير داشىمدا اۆ كىمىسە نىن كى وارلىقى يۇخدور ادىنى چىكە يەسىز! بىر دە منى اۆز كىندىمىزدە قۇيلايسىز بلكە تۇرپاق ارزى سىنا چاتا بىلەم!

ائى سۇن ارزىم... تۇرپاق ارزىم!...

نۇوحە نىن سىنىنى كىسدىلر، ھامى شاشىرىپ قالمىشىدى اۆلە- نەن دە سۇنرا حادئەسىز حىيات اۇنا يارامادى. قاراباغ شىكستەسى انسانى حاشىش چىلر رۇياسىنا آپارمىشىدى مزارا ايسە باشقا بىر گۆزەللىك وئرمىش ايدى. ھابىلە بۇيوك و صنعتكار كيشى لرىن دە- يەرى حادئەلردە اۆزۈنۈ گۇستەرە بىلر!

نە فرقى؟!...

چۇخ زامان ايدى بىلگى سايار ايلە باشىنى قاتمىش ايدى، ياواش- ياواش قاش قارالىردى، گۇزلىرى يۇرولان كىمى اۆلموشدو. بىر آن گۇزلىرى «آمانات» عنوانلى بىر سايتا ساتاشدى ھابىلە ساغ آلىنى قومرال تىللىرىنە چىكەندە حىيات يۇلداشىنى گۇردو چاى آلىندە باشىنىن اۆستۈندە دورويدور. دۇداقلارى قاچاركن «نە ايشە باخوردون» دئدى. مرىم دە قىر جاننا- قىر جاننا «ھىچ، خوارزم شاھ تارىخىنى اۇخويوردوم» دئە چاى ماسانىن اۆزەرىنە قۇيدو.

آيدىن بىن بئىنىندە سانكى بىر شئى چاخدى. سۇل آلىنى مانىتۇرون اۆزەرىنە قۇياركن «خوارزم شاھىن اوزلاق آدلى بىر اۇغلو واريدى» دئدى، «مۇغوللار زامانى قارداشى سولطان جلال الدىنە بىر كاغىذ گۇندەرىر، كاغىزى آپاران شاطىر صالح ايمىش. اۇنون كىمىلر قاچا- قاچا يوخلايا بىلەرمىشلر! دئىرلر شاطىر صالح رى شەرىنە يئتىشەندە خستەلەنر، آما خستەلىگىنى نظردە توتمور. اۆزۈنۈ گۇجو پىسلىگىنەن زنگانا يئتىرر. گۇروركى اۆلۈم تۇزو اۆزۈنە قۇنوب، كاغىزى يئىر، اۆزلاق وئردىگى آلماسى دا آغزىنا قۇيوب كاروانسارا يئەسىنە اۆز توتوب دئىر: (اىستەمىرەم سە چۇخ زىمت اۆلا اۆزۈم

گۈزلىرىمەن آغزىمى دىستمالىنان باغلارام آمما دۇشەيمىن آلتىنا
پول قۇيىموشام گۆتۈرۈپ كەن آلاسان بىر دە قىيىر داشى
چىخاتىدىرارسان مە!

ھەن!... دۇردايل اۋستوندىن كىچەندىن سۇرا اۋزلاغىن يۇلو
زىنگانا تۆشۈر. چۇخ سالىب- چىخاندان سۇرا كاروانسارا يئەسەينى
تاپىر اۋنون دائىشىغىندىن سىچىر كى آلماسى آغزىندا قېرىنە
آپارىدۇر. سۇرا صالحىن قىيىر داشىنى گۆتۈرتۈرۈر گۆرۈر كى آلماس
آغزىنداير!

مىرىم آزىلە- آزىلە «يالان دىمە!» دىدى، «بىر شاھ اۋغۇنون ائەلە
گۆزۈ قالمىشىدى اۋ آلماسدا».

آيدىن كىسكىن- كىسكىن «يۇخ» دىدى، «اۋ ايسىتىردى بو
ايشىنەن آماناتىن دەيەرىنى گۆرسەدە!»

داھا حىيات يۇلداشى سۇزون دالىسىنى دوتمايدى، ياخشى
بىلىردىكى قارشىنداكى بىلگى سايار بىر باختى قارانىن آماناتى دىر،
اۋنون آرىنە فلەك قىسمت ائىدىدۇر. ھابىلە اۋز- اۋزۈنە دىلىنىن
اۋجۇندا بىر سۇزلىرى سۇيەلەدى: «كىشىش، خاھام يا دا ماللا نە
فرقى؟!... دىدىكلىرىنە ھىچ زامان اينانمايىبلار!».

حىيات اينجەلەمەسى

«اسكى چاغلاردا ائىششەك ايلە خلوهرى خرمەنە آپارامىشلار
گۆنلرىن بىر گۆنۈندە عزالى خلوهرى خرمەندە آچىپ قايىدىر. كىندىن
چايىندىن كىچەندە ائىششەكلىرى سانايىر. گۆرۈر كى بىرى يۇخىدۇ.
ائىششەك دەن ائىير يئە يئە دە سانايىر گۆرۈر كى سانى آز
دەيىل. يئە دەن ائىششەكلىرىن بىرىنى مىنىپ سانايىر گۆرۈر يئە
دە بىرى يۇخىدۇ. بىلەلىكلە ھەر ائىب- مىندىكجە سايىمى بىر
اۋلىماير. نىھات ايش اۋ يئە يئەششەكلىرى گۆنش باتىر! آمما ائىششە-
كلىرىن پىرۈبلەمى سىرىلى قالىر.

ھابىلە انسانلار باشقا كائىناتلاردا آياقلارىنىن آلتىندا
قۇيۇرسالار يئە دە حىيات فىلسەفىلىرى عزالىنىن حىكايەسىندەن
باشقا بىر شىئە دەيىل!

داھا بىر سۇز دىمەدى تىرىبۇنون آرخاسىندىن ائىب- گىتىدى.
سۇزلىرى بىرىنە گۆلۈنچ گىلدى، بىرىنىن يۆكۈنۈ آغىرلاتىدى، بىرىنى
غەزىپلىندىردى اۋ بىرىنى يۇخا چىخارتىدى. بىرىسى دە خالقا باخىب
اۋز- اۋزۈنە «يانى نەمەنە؟!...» دىدى، «اۋ ھامىنى آلداتى!».

چاخىرىنداكى قارى يادىنا دۆشۈر. مېزىلدايا- مېزىلدايا دۇداقلارنىن
 اۇچوندا «هئىچ بىر پىشىك آلاھا خاڧىر سىنچان تۇتمازا» دىيىر.
 سۇنرا اۆز دوتوب شىل اوشاغىن سارى شىن آناسىنا «بو اىمامزادا»
 دىيىر، «سۇيۇق دىمەيە، قىزىلجايا، سىرطانا شافا وئەرەر يۇخسا شىلە
 يۇخ! اىستىرسىن اۇغلون شافا تاپا، گۇتور آپار مشەدە!» اۇ تۇركەساي
 خانىم اىمامزادايا اينان كىمى نىظامىن دا سۇزلىرىنە اينانىر.

حابىئە زنجىرىن سسى اۇزاقلاشاركن نىظام سۇل آلىنى اۇزادىب
 بئش- آلتى دانا مىنلىك گۇتورور. آزجا يۇرغونلۇغو آلىشان كىمى
 اۇلور. اولدوزلار گۇزلىرىندەن گۈلە- گۈلە گلىرلر. آياقلارى بىر- بىرىنە
 دۇلاشا- دۇلاشا مىرفتاحىن تۇكانىنا سارى قاچىر.

نىظام اىمامزادادان اۇزاقلاشا- اۇزاقلاشا آرخاسىندا قالان
 دووارداكى قورآنىن سۇزو گۇزلىرىندە كىچىك-لەنىر؛ «اۇنلارى كى
 ظۇلم اندىبىلر تىزلىك اىلە بىلەجىلر ھارا قايتىمالى دىلار و طالع-
 لرى نىجەدىر؟»!

ظۇلم ائدەنلر...

«حىيات بىزە ياراشماز» دىدى، «حىيات بىزە حىياتا بىزەر بىر
 شى دىر! حىيات بىر كۆپىك كىمى دىر دۇنيا درى كىمى... كۆپىك
 درى دەن آل گۇتورور سە درى كۆپىك دەن آل گۇتورورمەيىر!»
 دىمەك اۇلماز، بلكە دە سۇزلىرى اىچىن دىر. اىللر بۇيو آتاسىنىن
 شكىلى اىلە دانىشار يادىنا گلەنى آدى ايسە «نىظام» سۇى آدى دا
 «متوللى» دىر. هئىچ بىر مۇطلق شئىە باغلىلىغى يۇخ دىر آخىشامچى دىر
 يانى؛ شاراب، وۇدكا، ويسكى دۆشگۈنو دىر. اۇ چاخىرىنداكى قارى-
 نىن شكىلىنى جىتتىن حورىلىرىنە وئىرمزا نە ظۇلم ائتمىش ايدى نە
 ظۇلم ائدە بىلەردى، نە دە كى ظۇلمو گۇرە بىلەردى. سىسىز-
 ساكىت اىمامزادايا كىچىپ، آلىنى اۇزادىب اىچىدىگىنىن پاراسىنى
 گۇتورەردى.

نىجە دىمەك؟! گۇنلرىن بىر گۇنۈندە بىر شىل اوشاغى اىمام-
 زادانىن دىرەگىنە زىنجىرلەيىرلر بلكە شافا تاپا بىلە نىظام آز گۇزلە-
 يىر، چۇخ گۇزلەيىر، زامان چۇخ- چۇخ اۇزانىر. اىستەر- اىستەمز

يۇلداش لارى ايله ايج ها ايج اچيردى، وطنينين، فهله لرين،
بولاق لارين، بير- بيرى لرینين ساغليغينا اچيرديلر. اچديكلرى
سولارين بۇيوك سررى دير. آدمى فلگين بۇشلوغونا، قار بۇرويەن كند
يۇللارينا آپاريب چىخاردان ايدى.

ئەندەئىسە يۇلداشلار ئىتتىپاقىدا يۈرۈلدى. ئەمما ئۇ ھەي!
 دالىسىنى ئىلىپتۇ. گۈزەللىرى ئىسە قىچىپ- قىچىمىزى قىزارمىشىدى.
 بىر ئان گۈردۈ وىسكى ئىتتىپاقىدا- ئوخشاش دىر. كۈر دوتدوغونۇ
 بۇزۇلغان كىمى ئىتتىپاقىدا- ئوخشاش دىر. كۈر دوتدوغونۇ
 گۈزەللىرىنى ساقلىغىنا» دىيە باشلىغانىدى. «ئە خىرون دى! ئە
 خىرون دى» سۆز ئوتتۇرىدا باشلىغانىدى.

دریندہن بیر آہ چکرہ ک «شاہ عایاس» دندی، «گون لیرین بیر
گونو میانایا یولو دوشور. کیشی لیرین قاباغیندان شسلی - شسلی
کئچیر سؤرا خانیم لارین قارشیسیندان کئچہندہ گورور کی بیر قیز
باشینی آشاغی دیکیب دیر شاہ عایاسا یامان برک دہ بیر. حیرصلی -

حیرصلى دئىير: «آی قىز هئى!.. مەيە گۇرموسەن شاھ عابباسىن قارشىندا دۇرۇسان!»
 «بىچارە قىز» بىليرەم شاھ» دئىير، «أمما نراكتدەن اوزاقدى، آدم شاھىنىن قارشىسىندا باشىنى دىك توتا!»
 «حابئلە شاھ عابباسىن بورنو يئللەنیر، ائلە بىل قۇلتوغونون آلتىنا قارپوز قۇيوللار. قارا بىغلارینی بۇرا- بۇرا دئىیر: «آدە داینا ایندى سنون شاھون دئىیر: منە باخ گۆزەل قىزا» سۇرا شاققا چالیب اۇز- اۇزۇنە اوغونوب، گئدیر.

خانیم قىز غەزەبنە - غەزەبنە «مەيە كۆرسەن!» دىيىر،
«بارماغىمدا ئۆزۈگۈ گۆرۈمۈسەن بىزىم يىردە دىدەر كى دىيەرلەر: (آلاھ
ايكى گۆزۈ يارادىب ايكى گۆز ئۈچۈن). چۈن دا شاھام - ماھام دىمە
آنام اۋلەندە منە دىيىپ دىر:

(پیر قارقا آبیر - حایا)

بیر اۆره ک سئوگی

وَبِیر قورد اوّره ک

مندەن سەنە قالیر قیزیم، یەلیگ اول بو اوچ دەنە اوجاقدان. یە-

لیگ اؤل!».

شاہ عاباسین توکلی بیز- بیز دورور حیرصیندن باغیر-
باغیر باغیریر: «آده دین سیزلر!.. بونون آداخلی سی کیمدی، دئیون
گل سین!» کیشی لرین ایچیندن بیر شالواری یاماقلی کیشی تیتیره-
یه- تیتیره گلپ شاه عاباسین قاباغیندا دورور.

- ایشۆن نه دیر آشی؟!

— ھئچ! .. چو بانام.

شاھ عابباس دژىندەن بىر آھ چكىر، باشىنى تۇولايا- تۇولايا
بىر قىزا باخىر بىردە چۇبانا! ايسىتەر- ايسىتمىز اۋز- اۋزونه دئىير:
«كاش كى سن شاھ اولتىدون من دە چوبان آه!... كىشى شانسى
آختارماز، شانس كىشىنى آختارا!».

آيدىن قىزارمىش گۈزلىر ايله يىنى دەن ويسكى نىن بۇش قابىنا
باخدى. ندەئسە داھا بىر سۆز سۆيلىمەدى. يۇلداشلارى اۋتوردوقلارى
يىردە دۇنوب قالمىشىدىلار. بلكە اۇنلارى سىس سىزلىگىن يۇللارينا
بۇراخمىشىدى.

پنجرەنىن قابىندا نارىن- نارىن قار ياغىردى. آيدىن اۋزو
رياضىيات طلبەسى ايدى. بىلىردىكى بو دۇنيادا نە قار وارسا ھامىسى
آلتى ضلعى دىر آما مىلياردلار جا قاردان بىر دانا دا تاپىلماز كى؛ تام
بىر- بىرلىرى كىمى اۋلا!

اۋ قارلاردان بو سۇنوجا چاتمىشىدى كى؛ داھا ھىچ قىز، اۋ
دئىگى قىز اۋلانماز، تارىخدە كى قىز اۋلانماز. بلكە ائلە بۇتا گۈرە
«ئىنسانىن كى وۇجدانى وارا» دىل اۋجوندا بىر آن دئدى.

ايت جندەگى

ساچلارىنى ارادان آيىرىپ باغلاياردى. اۋزاقدان گۇرونەن اۋكوز
بوينوزلارى كىمى اۋلاردى مانتۇوونون ياخاسىندان تۆلكو قۇيروقلارى
آسلاياردى. دۇداقلارى ايسە قىزىل گۈل اىنىنى وئەردى. يىرىيەندە
كھلىك كىمى سكردى، دۇرانددا مارال كىمى باخاردى. اۋز باشىنا
اۋشاقلار كىمى بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى-
تەكجە بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى- بى-
فلك اۋ قەدەر قان قوسدوروبدور كى اۋز قانلارنىن گۇلوندە بۇغولوبلار.
ائلە بۇغولوبلار كى اۋنلارنىن بۇغونتوسىندان آن دەشتلى فاجعە
تارىخىن محاربە صحنەلىرىندە دە گۇستەرىلمەيىپىدىر!

نەجە دئمەك؟! شاعىرلر اۋ خانىمى گۇرسەيدىلر. دەلى جەسىنە
دئەردىلر شعر اۋنون گۇزلىرىندىن دۇغولوبدور. رساملارنىن آللىرى
قوروياردى پاخىل گۇزەللەرنىن اۋرەگى پارتلاياردى. شىطانىن جنى
چىخاردى و نھايت آلاھ ايسە اۋزونو كىشى جىلدىنە سالىب
چاغداش مجنونلار كىمى اۋنون آرئىنى اۋلدوروب مجازات دارىنىن
باشىنا گندەردى.

اۋ عشق سۇيلو گۇزەل چۇخ و حشى ايدى. قىشنىن اىپ اىستى
چاغىندا داغچىلىغا چىخدى. آرخاسىندا قالان قار اۋستوندە كى

ايزلىرى بۇيويوب- بۇيويوب دايىناسورلار يىزلىرى كىمى اۆلوردو. اۆلدىن سىبىسىز بىر شى اۆلماز! بلكە بىنىنىدە بىلە بىر ايزلىرى رىسىملەيىپ گۆجۈنۈ ايسە اياقلارينا گىتىرىدى. اياقسىز گۆناھ اۆلماز كى ھىچ، اۆلسا دا اۆرە گە ياتماز! اۆ اۆ گىتتى- چۆخ گىتتى، درە- تپە دۆز گىتتى. اۆخاسىندا بۇيوك- بۇيوك، چالا- چۆخور ياراندى.

اىستەر- اىستەمز شەرە ياخىن بىر صفالى يىردە دوردو. دۇنوب اۆخاسىندا اۆلان چۆخورلار يىزىنە دۆشۈد! بىر كىشى دە اىنىنىدە تۆلكۈ درىسى قاچا- قاچا گىلىپ اۆ گىرەن چۆخورا ائىدى. بىر- بىرلىرىنە باخدىلار. گۆزلىرىنىن ھەر بىرىندە «بىر تۆلكۈ خىلە» اۆيان- بۇ يانا قاچىردى اۆز- اۆزۈنە «خىلە گۆجۈن گۆللەسى دىر» دىيە بى- بى عار تۆلكۈ قۇيرۇقلار يىزىن اۆرتاسىندا كى دۆيمەلىرى اچدى. سۇنرا قىرچانا- قىرچانا «اۆشۈرەم!» دىدى. كىشى داھا ماجال وئرمەدى. جىلدىنىدەن چىخاراق نە گۆجو وارسا سۆپۈرۈپ باغرىنا باسدى.

خابىلە قۇجا دۇنيا بىر اۆ دىلىنى دىشلەدى. اۆزى قان اىلە دۆلدو. بىر اۆ قادىنلار يىزىن اۆلىندەن ائىلە چىمچىشىدى كى ايتىن جىندە گىندەن اۆ قەدەر چىمچىشمەمىشىدى. نەنەسە باشىنى قۇوزايىپ گۆيە باخاركن «گىربايدوف» ون درامىنىن عنوانى يادىنا دۆشۈد «ھەر نە قەدەر غرضەلى و چىخارلى اۆلسان، اۆ قەدەر دە يازىق سان!».

يامان گۆندە اۆخام اۆلان يۆل يۆلداسىم بىرى عالىيە...

ائىلەيكن اللرىن تىللەر دەيدى
بىزىم ائىل نىچە مىن ائىللەر دەيدى

تۇرپاق سۆگىسى

دۇغوردان دا حاقق عاشىغى ايدى. گۆزلىرىندەن ددەقورقود خۇرمىتىنى، بابكىن غىرەتىنى، يعقوب بىگىن^۱ جىسارەتىنى دۇيماق اۆلاردى. كىمسە بىلىرمى؟! بلكە دە اۆ ائىلى داغلار يىزىن ائىتىدىر. بۇ- بۇخونو مىن بىر جاوانا دەيەردى. يىرىشىگى عىسگرلر كىمى- ايدى. سازى باغرىنا باسىپ «آى آغالار!» دىيە باغىر- باغىر باغىردى، «ارنىست شىكىلتونو» دىيىرەم، «گۆنئى قۇطبونو نىچە گىدىپ تاپدىغىندىن سۆز اچىرام. اىگىدىن باشىنا اۆيون گىلر، قورد ائىگى قورد اۆلار، كىشىنىن اۆرەگى داغلارچا اۆلار ھىچ زامان اۆمىدسىز ياشاما!

ارنىست شىكىلتونو دىيىرەم، گىملىرى گۆنئى قۇطبوندا بوز تىلە- سىنە دۆشۈر. دۇققوز ايدان سۇنرا حىياتىن اۆ اغير، اۆ سۇيۇق يۆكۈنۈن ائىتىدا گىملىرى پارام- پارام پارچالانىر. اۆچ دانا ياردىمچى قايىق گۆتۈرۈرلر بىر تەرر اۆلاچىق دۆزەلدىپ دالدىلانىرلار، يىيىپ-

^۱ - يعقوب بىگە: اۆ قانلى بىر فاجىئەدەن سۇنرا ۱۸۷۰ م. دە دۇغو تۈركىستانىن (اويغۇرلار يىزى) ئىستىقلالىنى اعلام ائىدى. اىندى ايسە مزارى كاشغردە تۆر كچولر طرفىندەن خۇرمىتە قارشىلايىر.

ايچمەكلرىنى قايدا اۆزۈنە سالىرلار. ھابىئەلە انسان اۋغلو مەجبۇر
اۋلورسا قىتماز دا اۋلار. بىللەلىكلە آيلار بۇيو دۈزەندەن سۇنرا بۇزلار
آرىئىير، قايىق لارىنى سويلا سالىب ۲۷- كىشى اۋچ قورۇپا بۇلۇنورلر.
اۋزلىرىنى گۇجو پىسلىگىنەن بىر آدايا يىتيرىرلر، آدىنا ايسە فىل
آداسى دئىيرلر. نىجە دئمەك؟! فلەك آدامى قارىياندا قارىير. فىل
آداسىندا ھىچ بىر مئىمون سۇيلو ياشامىر مىش يالنىز اۋرادا بەغىسى
حيوانلار ياشايتىر مىش.

بو اۋلانى شىكىلتۇن «گۇنئى» آدىلى كىتابىندا سۇيلەيىپىدەر. اۋ
اۋرادا بىللە يازىپ: «كىشىلر لاپ اۋرەكەدەن گۇلوردولر، تۇرپاغى
اۋووجلارنى گۇتورۇپ گۇيە ساووروردولار. مەنە ئىللە گلىردىكى
دۇنيانىن آن باھالى داشلارنى اۋىنادىرلار!»

آى آغالار! آجى اۋلسا- چىركىن اۋلسا ھەر بىر شى دەن تۇرپاق
گۇزەل... گۇبە گىمىز كىسلىرسە تۇرپاغىنان باسدىرلىر. سۇنوموز دا
تۇرپاق اۋلور. اۋشاق ايكىن آن آز اىگىد تاپىلار كى تۇرپاق طامىن
دادانمايا! و نھايت دئىە بىللەم: آنا سۇدو- تۇرپاق دادى!...»
سۇنرا سازى باغرىنا باسىپ اۋرەگىنىن آن گۇزەل دويغوسونو
دىلە گتىردى:

«گل باكىيا باغىم- باغچام گۇلەندە

بىرچە آووج تۇرپاق گتىر گلەندە

دۇستلار قاتسىن تۇرپاغىما اۋلەندە

بلكە اۋندا كامە چاتام شھىرارا

سۇن منزل دە راحت ياتام شھىرارا!»

ائىشىكە ايسە ياغىش تۈزە ياغىردى، تۇرپاقدان سىرخۇش لوق
ايىي گلىردى. ھامىنىن گۇزلىرى ياشارمىشىدى نەدەنسە پىنچرەدن بىر
آن ئىشىگە سارى باخدى يىنە دە سازى دىللەندىردى:

«بو تۇرپاق مەنىم دىر

مەنىم دىر

مەنىم دىر بو گىنىش تۇرپاق

اۋنو سۇواران دا آلىن تىرىمدى

آلىمدە اۋراغىم

پاسلانماز ياراق

بو تۇرپاق

بو ياراق

شاھ آتتىمى...»!

قۇرخونچ دەپىل مىسنە اۋ كىمسەنن كى حاققىندا
يازىرسان وارلىقى يۇخدور و ھىچ زامان اولماي جاقىدىر.
«كافكا- مىلنایا يازدىقى مکتوبلارین بىرىندە»

نە اۋزو وار نە مئىمونو

اۋزوندەن يامان قۇرخوردو، قۇرخوردو كى وارلىقى اۋلا! آتا-
آناسى، آلاھى اۋلا! اۋزونو بىر قارالتى دا بىلمەيىردى. قۇرخوردو كى
قارا چوخالارین دا ايچىندە تىك باشىنا قالماي! نە اۋلە بىلىردى، نە
اۋلدورە بىلىردى، نە دە اۋلومدەن قاچا بىلىردى.

ياتاندا يالقیز ياتىردى دوراندا دا كۈلگەسىلە دوروردو. اۋز-
اۋزونە «كۈلگەمدەن باشقا كىمىم وار؟!» دئە اۋغونوب گئىدىردى.

اۋ ائلە آنادان دا اۋلاندا يالقیز ايدى. يالقیزلىغىننن آلاھا دا
باغلىلىقى يۇخ ايدى. آلاھ سەھلى آتا- آناسىنا دا يۇخ ايدى. اۋزونو
يۇخ بىلىردى، يۇخ اولماق دا ايستەيىردى. آلاھسىز ايدى، آتا-
آناسىز ايدى، اۋنلاردان دا باشقا كائناتسىز ايدى. يۇخلوغو دا يۇخ
بىلىردى. نە گۇرورسە بۇش بىلىردى. ھەر بىر ھايى، ھوى دىنلە-
بىلىردى.

حابىللە كافىر آيىندا گۆزگونون قارشىسىندا دورودو. اۋزونو
ماممىلى- ماتان بىر مئىمون گۇردو! آزجا قۇرخوسو قاچدى اۋرەكلە-
نە- اۋرەكلەنە «جەھنمە گۇرا كى يئر- گۇى اۋرودو» دئدى،
«دۇنيادا بىر دەنە عشقى وار، دۇنيادا بىر دەنە وحشى وار اۋ دا كى
درىادىر. گرەك اۋنو كاباب ائلىيەم گرەك اۋنو كافىر آيى
قورتولمامىش كاباب ائلىيەم!» داھا بىر سۇز دئەنمەدى، يئنى دەن
گۆزگويە باخدى، نە اۋزونو گۇرە بىلدى نە مئىمونو...

بو اۇلاچاقدان سۇنرا قارا كرم گۆندە دۇرد كرە آلاھىن قارشى-
سىندا ايئليب- دورور، سۇنودا ايسە «واى، واى» دئير. آنجاق قارا
كرمين ھردم گۆلمەگى گلر. كيم بيلير بلکہ اۇندا خانين عطيرلى
ايىي اۇنو كيفلەنديرير!

و نہايت ھر كيم قارا كرمە اۇيود وئيرسە يا «بونە تھر ناماز
قيلماق» دئيرسە يالنيز و يالنيز بو سۆزو دينلەير: «ھم خان اۇيرە-
ديب، ھم دە كى سيد!».

ھم خان اۇيرە ديب، ھم دە كى سيد

خان باشينا قارا ساريق دۇلاميشدى، يانى؛ سۇيو سىدلردەن
ايدى. ھىچ كيم اۇنا گۆلدەن آغىر سۆز دئمەزدى، ئىيەكى
قۇرخوردولار جدى دوتا! گۆرەسن بئلە بىر خۇشبوخت خان اۇلارمى؟!
نە عثمانلى پاشالارى نە صفوى پادشاھلارى، ھىچ بىرى اۇنون
تۇپوغونا چىخانمازدى.

گۆنلرين بىر گۆنوندە خان قارا كرمە اۆز دوتوب «آى ائششەك
كىشى» دئير، «ئىيە ناماز قىلمىسان؟!» اۇ دا «باشاميرام خان!»
دئىيە جاواب وئير. خان بيغلاريني بوراركن «آدە ياهود اۇغلو ياهود»
دئير، «من نە گۆردوكلريمى سن دە گۆر» سۇنرا اۆزەل بىر فۇرمادا
آل آياقلاريني يۇيوب نامازا دۇشەنيرلر. ايستەر- ايستەمز بىر ائششە-
ك آرىسى گليب خانين آلتينا قۇنوز. خان بىر آن «واى، واى» دئىيە
يوموشاجىق آلى ايلە ائششەك آرى سيني اۆلدورەركن بىرينى
چىخاردير.

كەريز مىران

۴۹

بىلىرەم» سۇنرا باشىنى آشاغى سالىدى. داھا بىر سۆز دىمەدى، اۆرە-
گى ھاوا كىمى دۆلموش ايدى.

ياواشجاسىنا گۆز آلتى بىر- بىرلىرىنە مرد گۆز ايله باخدىلار.
داھا بىر- بىرلىرىنى قانلى گۆرمە يىردىلر. انسان اۇغلو ائله بئلهجە اۇلار
ھر انسان يالنىز بىر انسان يۇخ! بلكە مىن لرجە انسان دىر. ايچىندەكى
سرحدىلرى گۆستەرمەك اۇلماز.

كىم بىلىر؟ كىم بىلىندىرە بىلەر؟! ھاچانا قەدر گدىك، گدىك-
دىر تپە دەيىل! ھاچانا قەدر تپە، تپەدىر، داغ دەيىل. آنجاق دىمەك
اۇلار كى ھامى سىندا نۇروز گۆلو بىتەر گۆى- بئۇشە رەنگىندە بىتەر.
خۇش خبرلى ائلچى كىمى باھارين گلىشىنى سۆيلەيەر. شاخا اوتو
قوروتسا دا آزادلىغىن جارچى سى دىر.

بارىش - آزادلىق

كىم بىلىر؟ كىم بىلەجك؟ كىم دئە بىلەردى؟ كىم بىلەندە
ايدى؟ كىم بىلەندە اۇلا بىلەردى؟ كىم بىلىندىرەردى؟ كىم بىلىندىرە
بىلەردى؟ دۆنەن پىچاق وورسايدىن قانى چىخمازدى، دۆنەن
گۆزلىرى قارالمىشىدى. دۆنەن حىرص باغىرساقلارنى كسىردى،
دۆنەن قانىنا يىرىكلەيىردى. دۆنەن كىچەن ايل ايدى بو گۆن يىنى
ايل... ايل چۇندو، ائلى گۆردو اۇ دا دۇندو. اۆرەگىندە «مىن دۆنەن
كى مىن دەيىلەم» دئە- دئە نىفرتە سارى گىتدى. آللىرىنى
سىخدى، ائلهجە دويدو كى آللىرى دەيىشىلىب دىر آللىرىنە اينانمادى.
گۆزلىرىنى اۇوخالايب گۆزلىرى ايله باخدى اۆز- اۆزونه «بو كى نىفرت
دەيىل، عشق دىر!» دئدى. گۆزلىرى ياشاردى، گۆز آلتى باخدى
گۆردو كى اوتون دا گۆزلىرى ياشاريىدى، اوتانا- اوتانا «مىنى قارداش
كىمى بىل اۆزووه، تىزە ايلدەن!» دئدى سسى بۇغولموش كىمى
گلىردى، اضطراب، قۇرخو، اۆمىدسىزلىك جانىنا دۆلموش ايدى
آنجاق اۇ دا جاوايىندا «مىن» دئدى، «ائله سىنى قارداشىم كىمى

گلەجەك و ايتلر

بو زاماندا هر نه يئنى لشيبيدير، داها عربلر دوه ايله مکهيه گئتمه بييرلر. داها اوروپاليلار چورتکه ايله ساليب- چيخماييلار. داها ائششەکلر يئرلرينى اوتوموبيللر وئرييديلر. جابئله داها کۆپکلر ده يئنى لشيبيديلر، آدلارينا ايسه «پۇليس يا خيابان ايتلر» دئييرلر.

خابان ايتلرينين گۆزلرى دؤيماز اولار، قارين قولو اولارلار. بئيينلرى پئيين اولار. بير آرمودون اؤستونده مين بير آيى کيمي اؤينايارلار. عارسيز- عارسيز گزه رلر، کۆچهلر ده گئجه- گۆندوز سؤمسوک لهنرلر. دين- ايمانلارى پارا اولار، قانسيز اولارلار.

گۆنلرين بير گۆنونده «خابان ايتلرى» صمدين آرخاسيجا کۆچه- کۆچه گزيرديلر، قايى- قايى سؤمسوک لهنريديلر. صمد اؤزونه اؤديکولون وورارکن ايز ايتيرمک ايستهييردى. آما آل چکمه ييرديلر کى آل چکمه ييرديلر! آسکى زامانين ايتلرى سيترتيق اولاردى- سؤمسوک اولاردى، ميندار اولاردى! آما خيابان ايتلرينين يانيندا لاپ آقا ايديلر آقا سهلى لاپ خان ايديلار.

بئله ليکله آيلار گئتدى، يازلار گۆلدو، يايلا ايسه قارپيزلاندى ايلان ايليندهن ايت ايلينه قده زامان سؤرونو آما خيابان ايتلرى صمدين ايىنى آختارماقدان واز کئچمه دىلر.

نئجه دئمک؟! ائله دئيه رلر سؤز واختينا چکەر. گئجه نين ياريى صمدين يئرینی تاپيرلار. صمد گؤرور قاچاجاق يولو يوخ، اؤز دوتوب يۇلداشينا سارى «جبار» دئيير، «بيليرسن کى جان شيرين اولارا گل منى اؤلدور قوی بو ايتلرين آينه تۆشمويوم».

صمد يۇلداشينين گۆزلريندهن «يوخ!» سؤزونو اؤخويارکن گۆلومسه يه - گۆلومسه يه «کيشى! دؤستلوعون گۆزه لليگى بۇرادا دير کى؛ انسان اۆلمه گه مجبور اولاندا ياخشى دير کى دؤست آينه ن اؤلوب گئده!» دئيير. آن ماراقلى بو ايميش کى قايىنين آرخاسيندا اولان خيابان ايتلرى بو سؤزلرى دينلەيه نده قودوزلاتيب خورولدا نيرميشلار!

کيم بيلير؟! بلکه گلەجه کده «پساپۇليس» يا «مريخ ايتلرى» ميدانا چيخاجاق دير. کاشکى بيزلر ائله بير گۆنو گۆره نمه يه ک!!!

آز- چۇخ يۇل گىئەندەن سۇنرا يۇلو ايتىرىر. اۇزاقدان اووولتو سسى گلىر. اۇ اووولتو باشقا اووولتولار ايله فرقلى دىر. اۇ اووولتونون ويسكىسى شاختا اۇلاردى. كابابى ايسه كندلى نين شەرلىسى...

داھا گۇرور باشقا چارەسى يۇخدور. يانينداكى واکمەنە سۇن
سۇزلرينى يادىگار قالماق اۋچون طيف اندير. گۆلە- گۆلە «توتدوغوم
يۇل» دئيىر، «چۇخ قۇرخولو يۇل ايدى. أما اوندان دا قۇرخولو بودور
كى اۋز تكلېگىمدە بير بئىين سىز ائششەگىن اۋيونونو اۋىنامىشام.
ايندى اۋ وافاسىز ائششەگىن احساسىنى اۋزوم ايلە توتوشدور سام نە
اهمىتى واردى؟! قايتماغا دای يۇلوم يۇخ!».

جسارت - ائششہ ک - او

کندلری گۈیلونە دۈشمۈشدۈ. بىر اۆرەگى شەردە اۋلسايدى
بىرى دە کندلریندە اۋلاردى. گىتمەگە چۈخ تله سیردى. لاپ
دۈغروسو آزجا قالیردى بالادان چىخسین!

قېشىن سۇيۇق كسەن يۇلونا باخما يارق تاكسى تىلفونى ايله كىندىلرېنە يۇلا دۆشور. امما كىندىلرېنە بىر كىند قالاندا داھا تاكسى گىئەنمە يىر قار دۆز گۆزە چارپىرمىش. گۆز گۆزۈ گۆرمە يىرمىش. ساچلارېندان بوز ساللانير. قوردلارېن قۇرخوسوندىن تىك باشىنا گىئەنمە يىرمىش! بىر آن گۆرۈر كى كىندىن كۆچەلرېندە بىر ائىششە-ك اۈز باشىنا دۇلانير. قۇرخوسوندىن ائىششەگى قاباغىنا سالىب بىرلىكىدە كىندىلرېنە يۇلا چىخىرلار. «قورد گلىرسە ائىششەگى وئىرەرەم قاباغىنا» دئىيە-دئىيە اۈزۈنە دە اۈرەك وئىرىر. نەدەنسە يۇلون ياربىارېسىندا ائىششەك قايتىدىب اۈز كىندىلرېنە سارى قاچىر. اۈدا اۈنۈن آرخاسىچا!..

داھا ئىششەگىن اۆرەگىنى اٰلە آلمانايركى ھىچ، باشىنى دا
الادانماير! حىرص باغىرساقلارىنى كسىر. غىبىلەنە - غىبىلەنە
«دوراجناپ» دئىير، «كتدىنىن شەرلىسىنىن آغزىنا اۋستوروم!

كەريز مىران

۵۵

وۇد كالاندىرمىشىدى. سرخۇش - سرخۇش اۋز چئۇيرىپ يولداشىنا سارى «خَسَن بو اۋيونون فلسفەسى يانى نەمەنە؟!» دئە دۇداقلارىنى بۆزموشدو.

حسن قاشقا آتینی تومارلايلاق «هئى من دە بىلسەزدىم» دئىمىشىدى، «أما آلاھسىز فيروز اۋلمەمىشەن دئەردىكى؛ (بىۋشە غىرتلى بىر قىز ايمىش ھجرەن دە اىگىد ايمىش ساراي دان دا نىجابتلى... آرینی دۆشمانلار اۋلدورور، گىدىر آرینی قانىنى آلا، سۇرا يارالانير اىستەمىر دۆشمانلارین يانىندا يئرە تۆشە، اۋزونو آتین بىندىنە سالىر، سۇرا اوپ اۋجا قايادان آتینان تۆشوب اۋلور. دۇغوردان دا آت ايدىن ياراشىغى دىر!...»

آيدىن درىندەن بىر آھ چكەرەك قالخىب آتینىن بئلىنە مىنىمىشىدى. سانكى باشىنا آت چاپدىرماق ھاواسى گلمىشىدى سۇنرا آتا- آناسىنىن يانىنا گئىدىب «مىندەن اىستەمەيىن اۋلدوغوم كىمى قالام، من اۋلدوغوم كىمى قالماياجام!» دئە ھمىشەلىك ايتگىن گئتمىشىدى!

مىندەن اىستەمەيىن

ايگدەر قىپ- قىرمىزى قىزارمىشىدى. سانكى سۇن باھار گۈپ- گۈزەلجە شىعير سۈيلىمىشىدى. دۇغوردان دا ھەر بىر شىئى اۋز يىرىندە اۋلسايدى گۈزەل گۈرونەردى، داھا پىسلىگىن انلامى اۋلمازدى. اىگدە اغاجلارنىن آلتىندا قىزلار ايكى قوروپا بۇلونوب، آل- آلە وئرمىشىدىلر. بىرىنجى قوروپا اۋلانلارین ھامىسى بىر آن سس- سسە وئرىپ، سۈيلىيىردى؛ بىۋشە! بىندە دۆشە

سىزدەن بىزە آيناز دۆشە.

حابئەلە ايكىنجى قوروپا اۋلان آيناز- يا ھەر كىمىن آدىنى اۋنلە- سەيدىلر- تۆۋونان گلىب گۈيلو اۋلان يىردەن قىزلارین آلرىنى بىر- بىرىندەن قىرا بىلسەيدى اۋ ايكى قىزىن گۈجوسونو گۈتوروب اۋ بىرى قوروپا اپاراجاق اۋلاردى، قىرانماسايدى اۋزو ايسە اۋ قوروپا قالمالى اۋلاجاق اۋلاردى.

آيدىن آينازى اۋرەكدەن سئومەردى بىر گۈز ايكى سىنىن پايىنا دۆشسەيدى اۋنو آينازا پاي وئرمەردى! قىزلارین اۋيونو اۋنو

تاریخ تکرار اولاً بیلر

عمى سىنە مەندىس دئىھەردىلەر، «ئائىكتىرىك مەندىسى».
كىمىسە بىلمەيدى نە اۋچون باغبانلىغى سئویردى، ساچلارى ايسە
آپ- آغ آغارمىشىدى. گۈلرین بىر گۈنۈندە، ۱۴ ياشىندا اولان سۇنا
عمى سىنە سو باشىندا ياخىنلاشىپ، گۈرمۈشۈدۈكى ھۈنكۈر- ھۈنكۈر
نئجە آغلايىر، اوتانا- اوتانا، «عمى جان!» دئمىشىدى، «نە اولۇب ھە-
نئىھ آغلىسان؟!» عمى سى گۈزلرىنن ياشلارنى سىلەرکن «ھىچ
سۇنا، آخى يازىن سۇن آيىندا بو سو منە (يانىق كرمى) ھاواسىنى
چالار. ئالە چالار كى عاشىق علەسىگەردەن دە بئش بئز. كۇراۋغلو دا
منىم يئرىمە اولسايدى آغلاياردى!...».

سۆنرا عىسى گىجه للهه - گىجه للهه، آشا - آشا، يىخيلا -
يىخيلا بىر تهر اوزونو بىر اريك آغاجىنىن آلتىنا يئتيرمىشدى.
ايستەر - ايستهمز اريك آغاجىندان آسلانمىش سازىنى باغرىنا
باسىپ داغلارى آغلاتمىشدى؛

سَن بِيَر قَيْزِيل اُريک ايدين

قۇيمادىلار دَرَم سنى

شیرین - شیرین شیرینله شیب

سَرَسَم - سَرَسَم سَرَم سَنی

سَن بِيَر قِيْزِيل آلْمَا اِيْدِيْن

گلین- گلین گلینله ندین

سیڑقین کہریز سنی گورجہ ک

سرین - سرین سرینله ندین

گۈزۈن قىزدى يۇلدان آزىدىن

هامی سنه سای سالیبان

دۇداق بۆزۈپ زاي دىدىلەر

أریک واختی چیخیب گتدی

ایستہ دینکی قیڑ جانا سان

هامی سنہ قورد تک باخیب

«کیم یئیه جه ک قورتلو آلما؟»

دئیہ - دئیہ باح قۇیدولار

بیلیم نهدن یادداشیمدا

درددی منه، درددهن - ده درد

ہم گلیشین - ہم گئدیشین

سۇنئىي گۈزلىرىدەن پىر - پىر ياش دۇكولۇردۇ. اۇنۇن عمىسى

هېچ زامان ائوله نمه ميشدى. جاوانليغيندا بير قيز اؤنو سئوهرميش

آنجاں گرمِ کیمی اصلی سینہ چاتا نامیشدی. نئیہ کی آتالاری

زیادخان ایله قره ملک دهن باشقا بیر کیمسه ده ییل میش.

آنجا دئیہ بیلہ رہم کی؛ انسان اوغلو گوڑون یومسا، تاریخ تکرار

اؤلا بيلر!

قوردۇن چۈخ قارىشىق نىكاحدان دۇنيايا گلن جانلىلار نىفرت
ئاندىر. قان تىمىزلىكى قوردۇن چۈن ئان واجىب عامىل لردەن بىرى-
ئىر قوردۇن ايسە بو باخىمدان قاطىرى بىر جۆرد «طبيعىتىن
سەھىي» سايىر.

يۈز مىليون اۋغولوموز وارا!

گۈرمەمىشىدىر گرچە كىمسە جان بىدندەن گىتدىگىن
ايشتە من گۈردوم كى ايندى، كندى جانىمدىر گىتدەن.^۱
چۇخدان ايدى نىشانلى اۇلماغىنى بىلەردىم دۇغروسو بىر سۆرە
تانىش اۇلدوقدان سۇنرا بارماغىندا اۈزۈگۈ گۈردوم. اۈز-اۈزۈمە «قوتلو
اۈلسون!» دىدىم. اىلك كرە شىعەرلىرىنىز اىلە تانىش اۈلانىدا
«دۈشۈنچەنىن بۇشلۇغونۇ» دويدوم.

... ھن دۇنيا فيرلانير-فيرلانير يىئە دە چى سۇد امەرلىرى
بىر-بىرىنە چاتدىر. شىعەرلىرىنىز بارە دە دانىشىدىقان سۇنرا شاعىر
يۇلداشلارىم اىلە ئومىزە گىتدىم. بىرى «كەرىز بى!» دىدى،
«بىلىرمى سىن سۇلماز بىر فارس اۋغلانا اداخلى دىر!؟».

«- سلماز بى سۇلماز كىم دىر!؟» دىدىم، «سايلاقلايىب سان-
»^۱

«سۇلماز، تانىمىرسان، زىنگانلىنى دىئىرەم!»
باشىما قاينار سو دۇكۇلن كىمى اۈلدوم. «۳۰۰ مىليۇن تۆر كۈن
آزراق ۱۰۰ مىليون گىنج اۋغلاكى وارا!» اۈرەگىمدە دىدىم، «باخ!
آذربايجانين بو گۈزەللىكدە مارالى گۈر كىمسەنى تاپىب دىر. من
ايشتە يىردىم اۋ قاراشىنىن آدىنى (آذربايجان) چاغىرام!».

رۇيالارىمدا دىنىز اۋستۈندە يىدىم. داملا-داملا گۈز ياشلارىم دە-
لى جەسىنە قاندا چالان دالغالارىن اۋزەرىنە داملايىردى. گىمى-
جىگىمىن عاغلىنى اۈلدەن وئرمىشىدىم. داھا بىر سۇز سۇبلەمە يىردىم.
نەنەسە اۈز اۋشاقلىق چاغىما گىدىب-چىخدىم. قارا باختلى كۈچە-
دە-كۈچە يۇخ كالوادا-آنادان اۈلمۈشۈم ائلە اۈلدۈغۈم گۈندەن
گۈنۈ قارالىغىمى دوياردىم...

يالىز قپ تانرى بىلىر، اۈلدۈغۈم گۈندەن آنامىن دۇشلەرى
منىم قارا باختىم اۈچۈن آغلايىبدىلار.

اوشاق اىكن بابامىن باغىندا قۇشۈغۈم شىعەرلىرى سۇبلەيەندە
داغلار آغلاياردى. دىشى قۇردلارىن اۈيىنماغىنى سىئىر ائدەردىم،
آرخالار اىلە قاچاردىم. دىمە بوتلار مىنىم اۈچۈن نىجە ياشاماغى
اۈيرەدىردى، فضولىنىن شىعەرلىرىنى آغاجلارىن چالغىسى اىلە
خاطىرلاندىر دىردى،

نە يانار كىمسە منە، آتش دل دەن اۈزگە
نە آچار كىمسە قاپىم باد صبادەن غىرى

ايندى، پېشەۋرى دۆۋرۈندە بىر گلىن يىن دار باشىندا دىدىگى
سۆزلىرى يادىما دۆشۈر گۆزلىرىم قارالير.

«منىم اوغوللاريم ايله قىزلاريم گلەجەك دە سىزدەن و وطنىمە
خيانت ائەنلردەن انتقام آلاچاق!»

يۇخ!

گۆرمە شاعىرەمىز

او دىسە دە

اوشاغىنىن ادى تۆركچە اولاچاق دىر.

وورغون اولما!

سىزىن كىمى ايتى گۆزلۈ بىر دىشى قورد

ھەر نە دىسە

سۆزون يىرە سالماز ايتلر!!!

قۇى بىر دىيىم ختائى دەن

«بىر نىفس جىك سۆيلەيىم

دىنلەمزىسن نئىلەيىم».

سىز بىنۇشە كىمى بىر گلىن يىن اوشاغى سىزكى، حيات

يۇلداشىنىن يۇلۇندا گۆللە يىيەندەن سۇترا اۋزونو آتىن بىندىنە سالير

بلكە دۆشمان قاباغىندا يىرە دۆشمەيە! ايندى قىزلار باغىرير

آذربايجان كندلر يندە؛

«بىنۇشە بىندە دۆشە

سىزدەن بىزە سۇلماز دۆشە»

گل گۆزەلىم! گل گىتىدىگىن گۆلدە بۇغما شىرىن- شىرىن

سۆزلىرىنى! گل ساچىنى يابانچىلار آللىرىنە وئرمە گۆلۈم! گل تارىخى

اوتاندىرما! اولدوزلار يىن آبرىسىزلىق دىشلىرى گۆرونور گل گۆر؛

بورادا طالع ھەر نىسەندەن بۇل

اۋلونجەيە قەدر بو اۋلكە دە قال^۱

۱- «اۋزىك شاعىرى، عالمجان».

بىزىم چۆرەگىن بويىنوزو وار

كىشى چۇخ زاكىن لى ايدى. حاماما كىچىپ آروادىنىن بۇغازىنى اۆزەندەن سۇنرا بىر آووج قانىندان ايچدى. آزجا يۇرغونلوغو آلىنان كىمى اۆلدى. ياواشجاسينا حامامدان چىخىپ، اۇتاغا گىردى. اۇتاق بۇمبولو- بۇش ايدى. دووارداكى عكس نيفرت ايله اۇندان اۆز چۇندەردى عكسە نە گۆجو وارسا بىر يۇمۇرۇق گۆپەدى. خۇرولدانا- خۇرولدانا «سنە نە وار؟» دىدى، «سىچان پىشىگى اۇينادير، سن دە منى ھە. . . خام خيالوندو».

آرواد كىشىنى اۆلمەمىشەن اۆلدورموشدو. آما كىشى يىنى- دەن خۇرتلامىشدى. گۆزلىرىندەن ائەلە بىل جىن ياغىردى. جىن نە- دى خۇرتدان دا ياغىردى. اۇ يالنىزلىقتا ايدەآل ايدى!

كىشى چاخماق ايله سىقارانى آلىشىدىرىپ، داماغىنا قۇيدو، سىقارانىن كۆزۈ بۇيويوب اۆدلەندى. اۆزۈنو اۆد اۆستۈندەكى تۆستۈ كىمى گۆردو. سۇنرا تۆستۈلرەن حالقالارى بۇيويوب- بۇيويوب ايتىدى، گىتتى «اۋلاجاغا چارە يۇخ!» دىدى، «تارىخ بئەلە گۆستىرىپ، باشقا تۆستۈلدە دە تىكرار اۋلاچاق».

ياتىدى، يۇخلايانمادى. دوردو، دوردوغو يىردە دورانمادى. گىتتىپ حامامىن قايسىنى آچدى. آروادى قۇپ- قۇخوردو. آزجا اۆرەگىنە قۇرخو اۆتوردو. پىشىك ايله سىچان «گىزلن- پالانچ» اۇينايدىلار. حىرس ايله قاپىنى چىرىپ، خىطە چىخدى. خىطىن يام- ياشىل غۇللىرىن آرخاسىندان ايتلىرى گىلدى. پىر پىشان بىر شاعىر كىمى كىشىيە باخدى. كىشى ايتە ھاي وئرمەيەرەك اگىلىپ خۇۋۇزدان ايچدى. سوبو آيا قاتدى، آيى دا ايتە. . . آندان اۆزۈنو دە اۇنلار ايله بىرلىكەدە ايچدى. اۇ قەدەر ايچدى كى آزجا قالدى پارتلايا! الىنى قارنىنا چكەر كىمى ايت گىلىپ باشىنى كىشىنىن قارنىنا سۆرتدو. اۆز- اۆزۈنە «جەنم اۋل!» دىدى. كۆلتىنى بىلىندەن آچىپ ايتە سارى دوتاراق يىددى كىرە تەتىگى چكىدى. پىشىگىن اۆرە- گىنە قۇرخو دۆشۈدو. مۇۋولدايا- مۇۋولدايا «اۋ يازىغى ئىيە اۆلدۈردۈن؟!» دىيە تىترەمەگە باشلايدى. كىشى ايسە تىترەك- تىترەك «بىزىم چۆرەگىن بويىنوزو وار، بويىنوزو!» دىيە- دىيە خۇۋۇزا باتىدى.

آتامين دئىگى

بىر آيىق كىندا... و چنارلار يىنىن دۇغال كوللرلىرىندەن
بىلىنىردى يارپاقلارى ھلە تزدىر. اۋنون يۇللار ايلە خياللا باتا- باتا
گئىدىرىك.

آلىندە قان رنگلى بىر گۆل، دالىندا ايسە چانتاسى وار ايدى.
يئنه مىنى سۆمسوك كۆچەلرە آپارىردى. دووارلارى ايسە گۆن اورتا
چاغى چۇخ ائشيتىمىشدى سۆزلىرىمى:

آجىندان اۋلدوم

دۇشانا دۇندوم

آتىمى اتە قاتدىلار

سۆمۈگۈمو اۋىناتدىلار

كىندىمىزىن يۇلىلا گئىدىرىك. طئىخا چالا- چۇخور ايدى.
دەدەقۇرقود شۇلەنىندەن ھىچ بىر خىر يۇخ ايدى. ۴۸ مئترە گئىدىب-
گئتمەمىش آياغى ايلىشىپ يئرە- يئخىلدى. گۆزۈمون قاپاغىنى
ياواشجاسىنا اشاغى سالار كىمى سۇيلەدىم:

«- وئره سىنىز اۋ چانتانى گۆتۈرەم!»

- «چۇخ آغىردىر، گۆجونوز چاتماز» دئدى.

بلكە حيات يۇكونون ھر آددىم باشىندا آغىرلاشماسى
يئخىلماغىنىن سىبىدىر. ساچلارى آپ آغ آغارمىشدى. آلىنىداكى
خطلر فلگىن ترسە چئوريلەن گردەنىنى خاطرلادىردى.

كهرىز مىران

سوكوتونون ياراسى ايلە گئىدىرىك. ھر بىر آددىم گۆتۈردۈكجە
ھر بىر نەفس چكدىكجە گۆل كىمى عۆمرو سۆلوردو بلكە بئلە بىر
يازى ھامى اۋچون يازىلىبدىر.

ھاراي! ھاراي!... آياق سىسلەرىم!...

آياق سىسلەرىم اۋرەيىمى دېكسىپىندىردى.

بىر، ايكى، اۋچ... گئرىيە باخ!

باخدىم! باخ- باخا ياندىم. گۆردوم آتام آرخامدا قالىبدىر
ياواش- ياواش اۋنا سارى ياخىنلاشىپ، اوتانقاج بىر گۆلۈش ايلە
«ئىيە گئرىيە قاليرسىنىز؟» دئدىم، «بوندان اۋترو كى چۇخ بۇى
آتمىشام، سىزىن قۇجالماغىنىز اۋچون... گئرىيە قالماقلىرىم يادىما
گلىر. اۋ چاغلاردا مىنى ايسىتى قوجاغىنىز آلاردىنىز. ايتىدى ايسە
گرەك سىزى دالىما آلام. گرەك دىر بىرلىكدە گئدەك، بىرلىكدە
دە گۆلەك».

«- يۇخ اۋغلوم! دۇنيا ايدئال اۋلماياناجان سۆنۈنجو سۆزون
يانلىش دىر. بو دا ھىچ واخا اۋلان ايش دەيىل. بو گئىدىگىمىز يۇل
يىنادان دۆز چكىلمەيىپ گرەكدىر بو يۇلو دۆز دوتوب گئدەك. باشقا
بىر گئدىش دە تاپىلمايلاق. قايتماق دا مۆمكون دەيىل».

سۆن سۆزونىدەن يالقىزلىغىم پئشمان اۋلدو. بولودلار سارى
باخدىم. بىر گۆزچىن قاناد چالېب بولودلار يىن آرخاسىنا گىرمەك
ايستەيىردى.

فيكىرلەش لره ھىچ بىر شئى مەقسەت دەيىل.

«ويساۋا شىمبورسكا»

زىرىپى تانرى و كۆرپە تانرى

... بىرى وارىدى، بىرى يۇخ ايدى. يىر آلتى نىن ۳- جۇ قاتىندا گۇزۇ قىزمىزى، اۇزۇن ساجلى، آيرى بۇرۇنلو، بىر- آياقلى و باشى يارىم كىچىل بىر شئى وارىدى بو ھم ائركىك ھم دە دىشى ايدى. آدىنا ايسە «آردىشى» دىيەردىلر.

گۈنلرىن بىر گۈنۈندە آردىشى گىدىب گۈللىرىن بىر يىرىندە اۇزۇنە گۈزەل- گۈزەل آۋادانلىق لار، خىيانلار، گۈللۈ- چىچەكلى باغلار باشقا سۇزلە كۇنلۈندەن كىچەنى ياراتدى. آردىشى گۇردو ايشلر ايسەدىگى كىمى قاباغا گىدىدىر. ايكى ائركىك ياراتدى! بۇيۇگۈنۈن آدىنى «زىرىپى تانرى» كىچىگىنىن آدىنى ايسە «كۆرپە تانرى» قۇيدو.

زىرىپى تانرى تۆركەساي ايدى. آردىشى نىن يانىندا اۇ قەدەر يىرى يۇخ ايدى آما كۆرپە تانرى لاپ اۇ نەسەنى دىشلەيەنلردەن ايدى! آردىشى نىن يانىندا بىر دىل تۆكەردى گل گۈرەسەن!...

زىرىپى تانرى ھر يىرە باش ووراردى. اۇيرەندىگىنى ايسە كۆرپە تانرىدا اۇيرەدەردى...

بىللەلىكلە گۈنلر، كىچىب گىدىردى كۆرپە تانرى آردىشى نىن ياردىمى ايلە قاراخان نىن يانىندا ايشلەمەگە باشلادى. قاراخان چۇخونون قولاغىنى دالدا كىمىش ايدى. كۆرپە تانرى قاراخان نىن حساب- كىتابىنا باخاردى. اۇنۈن چىخارلىغى، تۆلكۈلر كىمى

دانىشماغى ھم قاراخان نىن ھم دە آردىشى نىن خۇشونا گلردى. كۆرپە تانرى داھا زىرىپى تانرىدا قان اوتدوراردى اۇنو گاه دۆشۈنچەسىز، گاه دلى، گاه تۆركەساي يا دا باشقا آدلار ايلە قامچىلاياردى. نىچە دىمە- ك؟!... دۇنيا بىللەدىر. بىرى نىن آشىغى آچى دورسا ائلە- بىللە اۇلار. يانى، قاراخاندان آرتىرماز بلكە اۇنۈن آلىندە باغلایار.

زىرىپى تانرى نە قەدەر تحقىرلەنرسە دە يىنە دە اۇزلۇگۈنو دانانلاردان دەيىلدى. اۇ اۇز فىكىرىنى سۇيىلەمەك اۈچۈن قۇۋۇقلار نىن ضىافتىنە گىدىر. اۇرادا بىر شىير ايلە اۇز دۆشۈنچەلىرىنى آچىقلايىر. ھايدى- ھويدو قۇپۇر، دىدىكلرىنە گۈلۈمسەيىرلر.

اۇرادان قالخىب يۇرغون- آرغىن ائولرىنە سارى قايدان دا بىر درام اۈچۈن تابلۇ گۇزۇنە چارىير، اۇز- اۇزۇنە «گۇزۇم آيدىن» دىيىر، «بو درام نى يازارى قاراخان دى- يە، يىنە قۇۋۇقلارى گۈلدۈرمەك ايلە ايسەيىر آرتىقراق شىشىردە ھى!... اۇ زامانا كىمى اۇلمە- مىشىك گرەك قۇۋۇقلار نىن شىشىنى ياتىردا بىلەك اۇندا بۇيۇك آرزىلار يىمىزا چاتان كىمى گۇرۇنەرىك. قاراخان نىن ائوى يىخىلسىن قۇۋۇقلارى خرافات دىزىندە اۇ بۇغدورورا!...»

زىرىپى تانرى آرجا فىكرە دالدىقدان سۇنرا ياۋاشجاسىنا يۇلا دۆشۈب گىدىر درام سالۇنۈن سۇن اۇتورا جاغىندا اۇتوران كىمى تاماشا اۇلموش قۇۋۇقلار حابىللە قۇۋۇقلار اۈچۈن گۈلۈنچ اۇيۇنچولار باخىر.

درامىن باشلانىشىندا بىر ائركىك- بىر دىشى قۇۋۇق گلىب اۇيىنماغا باشلايىر، باشلار نىن اۈستۈندە بىر آغاچ وار ايدى. كۇكۈندە

دە بىر ايلان ياتمىش كىمى ايدى. بو ايكي قۇووق اۋىنايا- اۋىنايا ماھنى سۇيلەيىردىلر؛

قاراخان يالان دئير

لا لا لا، لا لا لا يلاي...

ايلان دۇپ دۇغرو دئير

ليليلي، ليليليلي...

سۇنرا بىر قۇووق گليب، اۋنون اناسى ايله طلبەلرى بىردە اناسى نىن اۋىناشى گليب، اۋ قَدَر وۇدكا اچيرلر، سۇنوندا وۇدكا قۇرتاير. قۇووق ايسە ددەسىز قۇدوق كىمى سولارى وۇدكايا چئويرير.

درامىن سۇنوندا دا بىر چۇبان قۇووق گليب ۳۹- خانىمى يانىندا گليب. خانىملارنىن بىرى اۋز گلىنى ايدى. بىرى دە عشوەلى، گۈزەل ھامى سىندان دا اۋشاق ايدى. ائلە اۋشاقلىغىنا گۈرە چۇخ شىلتاق لىق ائيدردى.

بو آندا بىر يۇخسول قۇووق، آلنى قيريشلى، گۈزلرى چۇخورا دۇشموش درامىن صحنەسىنە گيرەر- گيرمەز گۈزلرى چۇبان قۇووقا ساتاشير. قارداشجاسىنا «چۇبان، ددۆن يانسىن چۇبان» دئير، «سن قاراخانا چۇخ اۋخسورسان! ايتۆن اۋلوم منە كۇمك ائلەمىرسن؟! خانىملارون سنە قۇربان!...»

چۇبان قۇووق سرخۇشجاسىنا «اۋلموش!» دئير، «سن ھارا بىز ھارا؟!... منىم بابام دا ائلە بو خالقين باشىنى آلداتمىشىدى...» سۇزلرى قورتولوب- قۇرتولمامىش يۇخسول قۇووقلار بىرلىكدە آياغا قالخىزلار. چۇبان قۇووق اۋزون ايتيرير. ندەنسە قاراخان تاپىلىپ گلىر

«بىز بو گۈزلرى چۇخورا دۇشموش قۇووقو چۇبانىمىزدان دا چۇخورا سئوبرىك» دئە قالى ياتيردیر. قۇووقلار بىرلىكدە آل چالېب قارىن- لارى شىشىب- ياتان كىمى اۋلور.

بئله بىر صحنەنى گۈرەن زيرپى تانرى گۈزلرىندىن بىر- ايكي داملا ياش تۇكەرەك درىندەن بىر آه چكىب «بوتلارا باخ!» دئير، «بىرى دىلين چىخاردىب دىشلىرىنى گۇستەرەندە گۈلوشلرى بىر بۇيوك پارتلايشا بنزەيىر آمما آيدىن انسانلارین سۇزلەرىنە دە قۇلاق آسمايىرلار! قۇرو ائى سۇز كهرىزى!... سئوين ائى كۇلگەم! سئوينگىنەن كى گۈزون يۇخدو بو مخلوقو گۈرەسن. گل آغلاياق بىر بىشرىن حالينا كى حتى اۋز قارداشايلا دا دۇستلاشانمايىر!»

زيرپى تانرى ايله اۋزون ساققاللى قاراخان يىن سويو بىر آرخابا آخمادىغى اۋچون اۋنو يئر آلتى نىن ۱۷- جى قاتىنا سۆرگون ائدەرە- ك اۋلدورتدوردو!! اۋزو دە كۆرپە تانرى نىن آل ايله... ھئى!... ياشايش شىعيردیر. اۋلوم اۋنو ياخالادى نە قايدادیر قاراخان يىن فىرتىناسى گۈجلو گلىر؟! دئيردىلر: اۋن بئله جە زيرپى- لارىن بورولقانلى سۇن نَفْسىنى اۋغورلايىب! اۋغورلايىب!...

ندەنسە زيرپى نىن بو سۇزو ياددان چىخمايىر، بىز دە دئەك، سىز دە دئىين «گلىن بو وافاسىز تۇرپاق اۋستە اۋرەك دۇلو نىسگىل ايله برك آغلاياق اۋ قۇووقلار يىن حالينا كى گۈبكلىرىندە بۇيوك يالانچى نىن بارماق يىرى وارا! بارماق!...»

پاراسىز آلدىغىم چاخىر

بۇرا ساندويچ! .. مېن بىر جۆرە پىتزا، سۇسېس، كۆتلەت، ھا
 بىللە ھا. .. ياندېرىپ- ياخىر ھەر چىشىد يىمەك! ..
 سىز سئوگىلىنىز ایلە قاپى دان ايچەرى كىچىرسىنىز، گۇزوم
 سىزە ساتاشىبان «بىر گۇيولەن مېن گۇيولە» وورولورام. بىئىنىمدە
 بىر شى چاخىرا سىن كۆلگەن ايسە ایلان كىمى باخىر.
 اۆرەگىمدە «نە قەدەر كابابى سئویرسەم» دىيىرم، «سنى دە اۆ
 قەدەر سئویرەم» سۇنرا كابابچى دۆكانىنا سارى چىخىپ قاچىرام،
 ألىمى جىبلەرىمە آتىرام نە پارا وارا! .. نە ساتمالى ساحات-
 ماحات! ..

ماتىم- ماتىم كابابا باخىرام، كاسىبىن گىچى سى دۆلتلى نىن
 يۇنجا تاياسىنا باخار كىمى. .. اينانيرام اينانمادىغىما، بىئىنىمدە
 چاخان چاخىر ايمىش، چاخىر! .. باخىشىندان پاراسىز آلدىغىم
 چاخىر يادىما دۆشور.

«سۇن»